

Torsdag den 12. januar 2017 (D)

1

42. møde

Torsdag den 12. januar 2017 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om børnechecken.
Af Peter Hummelgaard Thomsen (S) og Leif Lahn Jensen (S).
(Anmeldelse 10.01.2017).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om status for realisering af målene i 2020-arbejdsmiljøstrategien.
Af Christian Juhl (EL) og Karsten Hønge (SF).
(Anmeldelse 10.01.2017).

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om at sikre, at demente ikke skal i jobafklaringsforløb.
Af Liselott Blixt (DF) m.fl.
(Anmeldelse 10.01.2017).

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til justitsministeren om at sikre, at demente ikke skal trækkes igennem retssager og idømmelse af ophold på et plejehjem.
Af Liselott Blixt (DF) m.fl.
(Anmeldelse 10.01.2017).

5) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til børne- og socialministeren om at sikre demente en bedre og mere sammenhængende sagsbehandling på socialområdet.
Af Liselott Blixt (DF) m.fl.
(Anmeldelse 10.01.2017).

6) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til udenrigsministeren om et slankere europæisk samarbejde.
Af Kenneth Kristensen Berth (DF) m.fl.
(Anmeldelse 10.01.2017).

7) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om at undgå, at EU udvikler en søjle af sociale rettigheder.
Af Claus Kvist Hansen (DF) m.fl.
(Anmeldelse 10.01.2017).

8) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til udenrigsministeren om konflikten mellem Rusland og Ukraine.
Af Marie Krarup (DF) m.fl.

(Anmeldelse 10.01.2017).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Trepartsaftale på Beskæftigelsesministeriets område om uddannelsesløft, voksenlærlingeordningen og 6 ugers jobbrettet uddannelse).
Af beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 14.12.2016).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Udeblivelsesdomme, forkyndelse og anvendelse af digital kommunikation i straffesager m.v.).
Af justitsministeren (Søren Pape Poulsen).
(Fremsættelse 14.12.2016).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Overførsel af opgaver fra Udlændinge- og Integrationsministeriet til Flygtningenævnet og Udlændingenævnet m.v.).
Af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 15.12.2016).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden**Formanden (Pia Kjærsgaard):**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Lovforslag nr. L 114 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om miljøbeskyttelse, lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække og forskellige andre love. (Ny regulering af husdyrbrug m.v. og indførelse af generelle regler for anvendelse af gødning på arealer og for husdyrbrug m.v. som udmøntning af dele af Fødevare- og landbrugspakken samt ændringer som følge af VVM-direktivet m.v.)).

Marie Krarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 49 (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forsvarsloven med henblik på en præcisering af forsvarrets formål Folketinget).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse af 12/1 17 om udviklingen i EU-samarbejdet i 2016. (Redegørelse nr. R 7).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 9. februar 2017.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om børnechecken.

Af Peter Hummelgaard Thomsen (S) og Leif Lahn Jensen (S).

(Anmeldelse 10.01.2017).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om status for realisering af målene i 2020-arbejds miljøstrategien.

Af Christian Juhl (EL) og Karsten Hønge (SF).

(Anmeldelse 10.01.2017).

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om at sikre, at demente ikke skal i jobafklaringsforløb.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 10.01.2017).

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til justitsministeren om at sikre, at demente ikke skal trækkes igennem retssager og idømmelse af ophold på et plejehjem.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 10.01.2017).

5) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til børne- og socialministeren om at sikre demente en bedre og mere sammenhængende sagsbehandling på socialområdet.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 10.01.2017).

6) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til udenrigsministeren om et slankere europæisk samarbejde.

Af Kenneth Kristensen Berth (DF) m.fl.

(Anmeldelse 10.01.2017).

7) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om at undgå, at EU udvikler en søjle af sociale rettigheder.

Af Claus Kvist Hansen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 10.01.2017).

8) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til udenrigsministeren om konflikten mellem Rusland og Ukraine.

Af Marie Krarup (DF) m.fl.

(Anmeldelse 10.01.2017).

Kl. 10:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, be-
tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Trepartsaftale på

Beskæftigelsesministeriets område om uddannelsesløft, voksenlærlingeordningen og 6 ugers jobrettet uddannelse).

Af beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 14.12.2016).

Kl. 10:03

Forhandling**Formanden (Pia Kjærsgaard):**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet.
Værsgo.

Kl. 10:03

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Når man kigger i aftaleteksten fra trepartsforhandlingerne, ser man, at der jo er en del af de tekster, man kun kan være enig i. Der står, at vi skal sørge for, at virksomhederne fremover kan få de medarbejdere, de har brug for. Der står også, at vi skal handle rettidigt og sikre, at vi fortsat i fremtiden kan udvikle flere arbejdspladser og skaffe den kvalificerede arbejdskraft, virksomhederne efterspørger.

Lige nu går det jo meget bedre i landet med større vækst og flere arbejdspladser. Det er rigtig godt. Og hvis dette fortsætter, hvad vi jo selvfølgelig alle håber på, kan vi da også risikere, at vi i fremtiden kommer til at mangle folk. Derfor er jeg faktisk rigtig glad for, at arbejdsmarkedets parter og regeringen har sat sig sammen og lavet denne aftale, som vi behandler i salen i dag.

Når man taler om uddannelse, er der tre ting, som jeg synes er utrolig vigtige. Først skal vi sikre fleksible muligheder inden for uddannelsessystemet. Vi skal sikre, at folk gerne vil uddanne sig, og vi skal løbende sikre, at flere kan. Jeg vil derfor fremhæve tre ting fra lovforslaget.

Vi har i dag et ret godt system, hvor man, efter man er blevet fyret og mangler uddannelse, for at kunne bide sig fast på arbejdsmarkedet kan få uddannelse i op til 6 uger. Rammerne for dette er dog blevet for ufleksible, og med dette forslag kan man tilpasse uddannelsen mere individuelt end før og lave kursusviften større. Det er utrolig vigtigt, at den enkelte arbejdsløse har nogle muligheder og kan rette sin uddannelse ind efter det behov, der er.

I forslaget laves der også en karenperiode på 5 uger, men det glæder mig især, at man kan fortsætte det forløb, man har sat gang i i opsigelsesperioden, og dermed ikke stopper op. Det er utrolig vigtigt.

Vi ved alle, at hvis folk ikke kan uddanne sig, nytter det jo noget; det nytter ikke noget at sætte dem i uddannelse, hvis ikke de har lyst, og hvis ikke de vil. Jeg har arbejdet med en del mennesker på havnen og mødt mange andre mennesker, som jeg vil sige ikke har de store positive erfaringer med det med at sidde på en skolebænk. Og de vil faktisk kun gøre det, hvis der er en økonomisk gulerod. Det er selvfølgelig godt, at man fremover kan uddanne sig på 100 pct. dagpenge – det synes jeg – men grunden til, at Socialdemokratiet ønskede 110 pct., var netop for at give den her gruppe en ekstra gulerod, som vi tror på vil kunne få endnu flere i uddannelse.

Et af de store problemer er at sikre, at faglærte med forældede kompetencer fortsat kan uddanne sig og få et arbejde. Derfor siger vi nu, at er man faglært og har været arbejdsløs i 6 måneder, kan man få retten til en voksenlærlingeordning, hvis det er inden for fag, hvor der er mangel på arbejdskraft. I dag skal man være arbejdsløs i 12 måneder, og derfor er forslaget også en klar forbedring.

Så overordnet er vi i Socialdemokratiet enige i forslaget. Vi er glade for, at parterne er blevet enige, og vi stemmer derfor for forslaget. Men når det så er sagt, er der ting, vi ikke helt forstår.

Med den ene hånd giver regeringen muligheden for mere og bedre uddannelse, med den anden hånd tager man. Man skærer 2 pct. på

uddannelsen fremover, hvilket alt andet lige vil betyde ret meget.

Kvaliteten vil blive ringere, og færre vil kunne få en uddannelse.

Den tidligere Venstre-regering foreslog også få uger efter indførelsen af trepartsforhandlingerne i sin 2025-plan at afskaffe voksenlærlingeordningen for folk i arbejde, hvilket jeg synes virker ret ufint over for parterne. Nu har vi jo fået en ny regering, men kan kun konstatere, at man går mere op i at finde penge til skattelettelser end det, som er det allervigtigste, nemlig at sikre ordentlige uddannelser og dermed gøre det, der står i trepartsaftalen, altså handle rettidigt.

Jeg ved godt, at mange herinde og andre steder forsøger at fortælle, at Socialdemokratiet ikke har svar på noget som helst, men så vidt jeg ved, er vi faktisk de eneste, der har en 2025-plan, da regeringens er faldet og den nye regering ikke er kommet med nogen endnu. Og her påpeger vi netop vigtigheden af at fokusere på uddannelse; at sikre, at de mange ufaglærte skal have en uddannelse, fordi vi har brug for alle. Vi skal sikre efteruddannelser, da der også er mange, der i dag har et arbejde, men som alligevel har brug for at bygge mere på.

For os er tiden ikke til skattelettelser og store arbejdsmarkedsreformer. Tiden er til fokus på mere uddannelse og et øget uddannelsesniveau. Men alt i alt synes vi selvfølgelig, at forslaget er fornuftigt, og vi stemmer for.

Kl. 10:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:07

Finn Sørensen (EL):

Tak. Bortset fra selve konklusionen er jeg sådan set meget på linje med ordføreren, altså at der er nogle klare forbedringer i forslaget. Og så kan jeg da få øje på en rigtig dum, meningsløs forringelse, nemlig at man vil indføre en 5-ugers karenperiode for de ledige, før de kan komme i gang med en uddannelse, medmindre de er kommet i gang med den i opsigelsesperioden – så kan man få lov at fortsætte, og det er selvfølgelig meget godt.

Hvad mener ordføreren om den del af forslaget? Og vil ordføreren være med til, at vi stiller et ændringsforslag og ser, om vi kan skaffe et flertal for at få stemt det ud af forslaget?

Kl. 10:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:08

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg ved godt, at Socialdemokratiet har lidt mere erfaring med at sidde i forhandlinger, end Enhedslisten har, og det er sådan, når man sidder i forhandlinger, at der er ting, man må sluge, og ting, man kan tage. Sådan er det også, når man er tillidsmand.

Jeg har stor respekt for, at det her har været en forhandling mellem parterne – at nogle har taget og nogle har fået. Det overordnede resultat er fint, og derfor vil Socialdemokratiet ikke være med til at ændre det. Vi har stor respekt for trepartsforhandlinger, og når man i trepartsforhandlinger har besluttet at lave den her aftale, er det det, vi holder fast i.

Kl. 10:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:09

Finn Sørensen (EL):

Jo, men nu er det jo ikke direktøren for Dansk Arbejdsgiverforening eller formanden for LO og FTF, der skal sidde og trykke på knappen her i salen, det er jo hr. Leif Lahn Jensen og alle os andre, og derfor ville det da være rart at høre, hvad hr. Leif Lahn Jensen mener om det punkt i aftalen – om ikke det er fuldstændig selvmodsigende, at man i den ene ende laver nogle gode ting, der skal forbedre de lediges uddannelsesmuligheder, og så i den anden ende laver noget, der trækker i den stik modsatte retning. For den her karenperiode vil jo betyde, at der er nogle ledige, der går glip af nogle uddannelsesmuligheder og måske også nogle jobmuligheder. Skulle vi ikke prøve at få fjernet det fra lovforslaget?

Kl. 10:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 10:09

Leif Lahn Jensen (S):

Det, som var supervigtigt for mig, også da vi havde det blandt forligsparterne, var, at jeg kunne se, at det på et tidspunkt faktisk var svært, og at hvis man fik en af de her uddannelser i opsigelsesperioden, kunne man faktisk ikke gøre den færdig. Det blev diskuteret ret meget blandt forligsparterne, og det endte med, at hvis du i opsigelsesperioden starter en uddannelse inden for de 6 ugers uddannelse, kan du sådan set gøre den færdig. Det var det allerallervigtigste for mig, og det er jo derfor, jeg har godkendt det og sagt, at det har vi fået ind, og at jeg derfor synes, at den aftale, der er nu, er en fin aftale, og den gør det alt andet lige nemmere for rigtig mange at uddanne sig, og derfor stemmer vi selvfølgelig for.

Kl. 10:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak for det, formand. Det her lovforslag og den aftale, der er, er jo en, som vi i Dansk Folkeparti synes er en god aftale. Det er også svært at være imod, når man kan se, at parterne i deres forhandlinger stort set har taget det med ind og har talt om det, som vi i Dansk Folkeparti har påpeget de sidste par år at vi skulle have ændret. Derfor kan vi kun være tilfredse med, at de er kommet frem til det resultat. Vi kunne godt have ønsket os, at der havde været mere med, men som udgangspunkt synes vi, at de tiltag, der er med i aftalen, er rigtig gode.

Noget af det, som jeg synes mangler, og som man skulle have kigget lidt mere på, er den her direkte jobformidling, den der direkte kontakt mellem a-kasser og jobcentre og arbejdsgiverne, hvor arbejdsgiverne skulle være mere oplysende om, hvad de mangler af arbejdskraft fremadrettet, så vi kan få folk sat i gang med den rigtige uddannelse. Det mangler i aftalen her. Det synes jeg godt at vi kunne have fået med, men det er noget, som vi må tale med beskæftigelsesministeren om bagefter, altså om vi kan lave nogle tiltag der.

Men når man så ser på det, der ligger i aftalen – det her uddannelsesløft, hvor man kan få 100 pct. af dagpengene – synes vi også, det er helt fint, især at det er målrettet mod de områder, hvor vi kan se at vi kommer til at mangle arbejdskraft. Det er dér, når ministeren laver den positivliste, jeg synes at arbejdsgiverne skulle spille mere med, i stedet for, som vi hører Dansk Industri sige, at de er nødt til at hente arbejdskraft fra udlandet. Så må de spille mere med og få mar-

keret, hvad det er, vi skal sætte ind med, hvad det er for noget uddannelse, vi skal give, for at de kan få den arbejdskraft, som de siger at de ikke kan få på nuværende tidspunkt. Jeg håber, at det kommer til at fungere, men ellers må vi tage fat i det senere hen. Men det er en udmærket løsning, som vi i Dansk Folkeparti støtter.

Der er også det her med, at hvis man tager en uddannelse, der ikke er på positivlisten over uddannelser på dagpenge, kan man stadig væk tage på de 80 pct. af dagpengene, hvis det er det, man vil. Det er ikke ret meget brugt i dag, så det bliver det nok heller ikke fremover. Men, altså, vi håber da, at der er rigtig mange, der går i gang med det.

Så er der den her 6 ugers velvalgt uddannelse. Noget af det, der blev kritiseret, var, at man ikke kunne kombinere flere kurser. Det var bl.a. det, Dansk Metal havde kritiseret, altså at man ikke kunne kombinere flere kurser. Det blev der så rettet op på her, og nu kan man tage kombinerede kurser inden for de 6 uger. Men hvorfor f... nej, det må jeg ikke sige, undskyld på forhånd, men kunne man ikke have set på det og så sagt, at man skulle slette de der 6 uger, for det kunne jo være, at der var nogle medarbejdere, der havde brug for 8 ugers kombinerede kurser, i stedet for at man holder fast i de der 6 uger – og så et ord, jeg ikke må sige. Det er simpelt hen tåbeligt at låse sig fast på 6 uger, hvis det er 8 uger eller 9 uger eller 10 uger med nogle kombinerede kurser, der skal til, og så har man et job.

Så ved jeg godt, at der er en pulje, hvor man i forbindelse med ansættelse kan få længerevarende kurser, og det er også fint nok, men drop da de 6 ugers selvvalgt velvalgt uddannelse og se på, hvad fornuften er i det, hvordan man kan kombinere, hvad det er for nogle kurser, der giver et job. Og så kan vi sige: Det er da det, vi skal. Vi skal sørge for, at de ledige får de kurser, der kan give et job. Men jeg har forstået, at der var nogle, der holdt fast i, at de 6 ugers uddannelse skulle være der, og jeg respekterer også arbejdsmarkedets parter aftaler – der skal ikke være noget der – det gør vi selvfølgelig.

Så er der det her med voksenelevuddannelsen. Jeg synes, det er fint, hvis det er inden for de brancher, hvor der er mangel på arbejdskraft, at man så kan gå i gang med en voksenelevuddannelse efter 6 måneders ledighed. Der er rigtig mange, der kan gøre brug af den ordning, og det ser jeg frem til.

Men Dansk Folkeparti støtter det her forslag, og så håber vi, at vi kan få set på, hvilke andre tiltag der skal laves. Jeg ved godt, at vi er med i finansloven og alt det der, men jeg synes også, at vi måske skulle se lidt nærmere på den beskæring af erhvervsuddannelserne, som ligger der. Jeg respekterer selvfølgelig også en finanslov, som Dansk Folkeparti selv har stemt for her. Der kan altid være noget, man kan se på om kan gøres anderledes, og det håber jeg også ministeren vil være med til, men vi respekterer selvfølgelig de aftaler, der er indgået. Sådan er det trods alt. Så vi siger ja til det her forslag.

Kl. 10:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og der er en kort bemærkning. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:15

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Ordføreren sagde noget enormt fornuftigt, som jeg vil håbe at langt flere partier her i salen kunne tilslutte sig, nemlig: Vi skal da sørge for, at de ledige får de uddannelser, de har brug for, for at de kan få et job. Om det så varer 6 uger eller 8 uger eller noget andet er underordnet. Det er jeg fuldstændig enig med ordføreren i.

Skulle vi prøve at lave nogle ændringsforslag sammen til det her forslag, så vi kunne prøve at komme det nærmere? Det er det ene spørgsmål. Det andet spørgsmål er: Når nu man har den fornuftige holdning, hvorfor støtter ordføreren så et forslag, der går ud på, at man begrænser de lediges uddannelsesmuligheder? Det gør man jo

ved at indføre en 5-ugers karenperiode, før man kan benytte sig af muligheden for et 6-ugers uddannelsesforløb.

Kl. 10:19

Kl. 10:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og værsgo til ordføreren.

Kl. 10:16

Bent Bøgsted (DF):

Tak til Finn Sørensen. Det er ikke så tit, man hører sådan nogle rosende ord. Dem skal man tage imod med kyshånd. Tak for det. Og så vil jeg gå over til det om ændringsforslaget. Vi støtter den aftale, der er lavet, og laver ikke ændringsforslag til en aftale, som arbejdsmarkedets parter har indgået, men vi er klar til at forhandle med ministeren om, hvorvidt vi kunne få fjernet det med de 6 uger bagefter.

Så til det med de 5-ugers karenstid. Nu har jeg været ude på arbejdsmarkedet i mange år, inden jeg kom herind, og jeg synes grundlæggende ikke, at man, når man forlader et job, så skal gå i gang med uddannelse fra dag et. Man skal have tid til at finde ud af, hvad det er for en uddannelse, man skal have for at få et job. Jeg synes også, at der er rimelighed i, at man får mulighed for lige at se, om man nu kunne få et job et andet sted, uden at gå i gang med en uddannelse. De fleste får jo et job ret hurtigt, når de forlader et, og jeg synes ikke, at det skal være sådan, at man som udgangspunkt skal starte med at have en opkvalificering fra dag et, nej, der skal man starte med at søge job, og kan man så ikke få det, skal man tænke over, hvad det så er for et kursus, man skal have for at få et job.

Kl. 10:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:18

Finn Sørensen (EL):

Det er ret selvmodsigende, for i sin ordførertale sagde ordføreren, at vi skulle sørge for, at de ledige fik de uddannelser, de skulle have, så de kunne få et job. Og hvis det nu er sådan, at man som ledig måske oven i købet har et job på hånden, men at man lige mangler et kursus på f.eks. 6 uger for at få jobbet, så er det da meningsløst, at man skal vente 5 uger, før man kan gå i gang med det. Så er der måske en anden, der i mellemtiden har fået jobbet, eller arbejdsgiveren har fundet ud af, at han alligevel ikke skal bruge nogen eller et eller andet, hvad ved jeg. Man forringer da de lediges uddannelsesmuligheder på den måde. Så det er da ret selvmodsigende.

Kl. 10:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er det ordføreren.

Kl. 10:18

Bent Bøgsted (DF):

Det synes jeg egentlig ikke. Formålet må være, at den ledige får et job. Og så til det her med, at hvis man har et job på hånden, men mangler et kursus. Der er faktisk den mulighed, at man kan få kurset i forbindelse med ansættelsen, og så skal man bruge den mulighed. Det kan man gøre ved at lave en aftale med arbejdsgiveren. Man har det her job, og man vil gå i gang med kurset. Så laver man en aftale om kurset i forbindelse med ansættelsen. Det kan man faktisk gøre i dag. Så kan man fremlægge sin ansættelseskontrakt og sige: Jeg har en ansættelse her, jeg mangler det her kursus, og så kan man få det ifølge de regler. Det fungerer. Der ligger en pulje, som man kan få, ud over de 6 uger, som ligger her. Så jeg synes ikke, at det er selvmodsigende.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Bent Bøgsted, og så er det hr. Hans Andersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. L 97, som vi behandler her, udmønter dele af den trepartsaftale på beskæftigelsesområdet, som den tidligere Venstre-regering indgik med arbejdsmarkedets parter i sensommeren sidste år. Jeg vil gerne sige tak til de involverede parter for et bredt samarbejde og brede aftaler til gavn for både arbejdsgivere og lønmodtagere. Det er sådan set Danmark, når det er bedst.

Dansk økonomi er i fremgang, og det smitter naturligvis af på det danske arbejdsmarked. Beskæftigelsen stiger, og ledigheden falder. Det er en utrolig glædelig udvikling, men det stiller også krav. Det stiller krav til regeringen, kommunerne og regionerne. Det stiller krav til virksomhederne og arbejdstagerne. Der er i dag brancher og dele af landet, hvor virksomhederne har svært ved at rekruttere den nødvendige arbejdskraft, og det problem og den udfordring vokser jo i takt med den økonomiske fremgang. Derfor har vi brug for at få udmøntet de initiativer, der ligger i trepartsaftalen, og det gør vi med det her lovforslag.

Lovforslaget sikrer for det første et mere fleksibelt uddannelsesløft. Der indføres en midlertidig ordning fra den 1. marts 2017 til den 31. december 2019, hvor dagpengemodtagere har mulighed for at modtage 100 pct. af den hidtidige dagpengesats under uddannelse. Der er dog den betingelse, at uddannelsen er knyttet til stillinger med de største rekrutteringsudfordringer.

For det andet giver lovforslaget bedre mulighed for ledige faglærtes adgang til voksenlærlingeordningen. I dag er der som sagt det her krav på 12 måneders ledighed, men med lovforslaget gives der adgang allerede efter 6 måneders ledighed, og igen skal erhvervsuddannelsen være inden for områder med mangel på arbejdskraft.

For det tredje sikrer lovforslaget en mere fleksibel ordning med 6 ugers jobrettet uddannelse. Dagpengemodtagere og ledige visiteret i fleksjob får nu mere frihed til selv at kombinere kurser inden for erhvervsgrupper på en positivliste, når de deltager i jobrettet uddannelse i op til 6 uger. Der indføres samtidig en karenperiode på 5 uger.

Samlet set målrettes uddannelsen til områder, hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder, og initiativerne understøtter dermed, at der er tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark. Det er nødvendigt, hvis vi skal sikre vækst, fremgang og velstand i fremtiden. På den baggrund kan Venstre støtte lovforslaget. Tak.

Kl. 10:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er par korte bemærkninger, den første er fra hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:22

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak til ordføreren. Jeg er jo enig i de positive ting, som ordføreren fremhæver. Mit spørgsmål er: Hvorfor er det så vigtigt at indføre den der karenperiode på 5 uger, før de ledige kan gå i gang med sådan et 6-ugers uddannelsesforløb? Hvorfor er det så vigtigt?

Kl. 10:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Hans Andersen (V):

Det her er jo en samlet aftale indgået af arbejdsmarkedets parter og regeringen. Som tidligere ordførere har været inde på, er der givet og taget, og det her er en samlet aftale, som alle parter kan se sig selv i, og som også hænger sammen økonomisk. Og så vil jeg gerne uddybe, at der faktisk er 70 AMU-kurser, som der er mulighed for at tage inden for den karenperiode, men det handler jo om, at de er særlig relevante i forhold til arbejdsmarkedets behov. Så det er ikke enten-eller, der er faktisk mulighed for at tage et kursus inden for de første 5 uger.

Kl. 10:22

hele arbejdsmarkedet i Danmark. Så er det jo rigtigt, at det for nogle ledige kan opfattes som en begrænsning, hvis man ikke, straks man er blevet ledig og får dagpenge, kan gå i gang med en ekstra uddannelse. Men der er jo både elementer, der handler om, at man kan gå i gang med en uddannelse i opsigelsesperioden – det er et nyt tiltag, det er en forbedring – og der er faktisk, som jeg tidligere har sagt, 70 kurser, man kan tage, fordi der her er udbredt brug for arbejdskraft. Og den mulighed er stadig væk til stede i karenperioden.

Kl. 10:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Torsten Gejl.

Kl. 10:25

Finn Sørensen (EL):

Ja, det er jeg godt klar over, men ikke desto mindre er det jo en begrænsning, i forhold til hvad der findes i dag, når man indfører sådan en karenperiode, og så er det bare, jeg spørger: Hvorfor er det så vigtigt? Og så kan man ikke nøjes med at svare, at det er der nogle andre der har aftalt. Altså, hvorfor er det så vigtigt, at det absolut skal med? Er det det, der redder hele økonomien i det her forslag, at man indfører den her 5-ugers karenperiode?

Kl. 10:23

Torsten Gejl (ALT):

Jeg spørger egentlig ikke, for at ordføreren skal forsvare det. Jeg spørger mere, fordi jeg virkelig lurer på, hvorfor det er indført, hvad meningen er med det. Hvad er ordførerens holdning til det? Hvorfor indfører man den her lille ting?

Kl. 10:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:23

Hans Andersen (V):

Jamen det handler jo også om, at når man er ledig og er gået på dagpenge, så vil der for nogle ledige være mulighed for at gå ud i et job igen uden at skulle lade sig opkvalificere i en eller anden given periode, og det har vi også brug for. Vi har sådan set i øjeblikket brug for, at de ledige, i det øjeblik de går fra ét job, så hurtigt kommer i gang med et andet job. Det har sådan set alle gavn af. Og så synes jeg jo også, at det her har været med til at sikre, at vi også kunne tage de øvrige positive elementer.

Kl. 10:26

Hans Andersen (V):

Jeg mener sådan set, at det er en samlet, fornuftig aftale. Der er nogle gode tiltag, som jeg har nævnt, og så har hr. Finn Sørensen den holdning, at den karenperiode, der bliver indført, på 5 uger er begrænsende i forhold til lediges muligheder. Men jeg synes, at det her samlet set giver ledige bedre muligheder, end de har haft. De får 100 pct. dagpenge, hvis de tager uddannelser inden for bestemte områder, hvor der er mangel på arbejdskraft. Så min konklusion er, at det her sådan set giver et løft, både i forhold til de lediges muligheder, men jo også i forhold til virksomhedernes muligheder for at få fremtidig arbejdskraft.

Kl. 10:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til ordføreren. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, som næste ordfører.

Kl. 10:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Torsten Gejl, Alternativet. Værsgo.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. De foregående ordførere har jo sådan set på udmærket vis gjort rede for de forbedringer, der er i det her forslag, så det behøver jeg ikke at gentage. Jeg skal måske sige – og det er ikke for på nogen måde at ødelægge den gode stemning – at det, vi har gang i her, ikke er noget kæmpestort, og det synes jeg egentlig heller ikke de foregående ordførere har gjort. Den mest realistiske i forhold til det var måske hr. Bent Bøgsted.

For jeg tror, vi må erkende, at de her ting er gode, de peger i den rigtige retning – bortset fra en enkelt ting. Men det er jo langt fra noget, der er tilstrækkeligt til at møde de udfordringer, vi har i de kommende år – og det er jo en udvikling, der allerede er i gang – hvor tusindvis af ufaglærte bliver overflødige, og hvor der er behov for tusindvis af faglærte. Jeg nøjes med at sige tusindvis – der er jo mange tal, der svæver i luften om det, men nogle er oppe i rigtig store tal, altså at vi i løbet af få år mangler 30.000 faglærte arbejdere. Og der skal jo en kæmpe uddannelsesindsats til. Og hvis vi kan være enige om, at det her kun er et lillebitte plaster på det problem, er vi kommet et stykke vej.

Kl. 10:24

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Jeg bliver lige i sporet, og det er sådan af oprigtig nysgerrighed. Jeg tænker, at i forhold til den her 5-ugers karenperiode har vi jo sikkert, alle parterne, vurderet for og imod hver enkelt detalje i det her forslag. Hvad vurderer ordføreren er grunden til, at den her 5-ugers karenperiode indføres? Hvad er forsøget på at skabe værdi? Altså, hvorfor gør man det efter ordførerens mening?

Kl. 10:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:24

Hans Andersen (V):

Nu har arbejdsmarkedets parter og regeringen jo forholdt sig til de forskellige elementer, og der er det her et element blandt mange. Samlet set giver det her, synes jeg, en positiv tilgang og et løft til

Så er der vores holdning til lovforslaget. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor man i en i øvrigt udmærket buket af gode forbedringer absolut skal indføre en begrænsning af de lediges uddannelsesmuligheder. Og det er jo det, man gør ved at indføre en 5-ugers karenpe-

riode, hvor den ledige ikke kan komme i gang med sådan et 6-ugers forløb.

Der bliver overhovedet ikke argumenteret for det i bemærkningerne i lovforslaget. Det kommer bare lige ind: Bum, det gør vi lige. Der er ikke nogen beskrivelse af, hvad økonomien i det egentlig er, hvor mange der bliver ramt, hvad konsekvenserne er eller noget som helst. Det virker bare som en eller anden plet, man har ovre i Dansk Arbejdsgiverforening, altså at hvis man skal give de ledige nogle bedre uddannelsesmuligheder, hvad man dybest set er modstander af, så skal de også lige selv betale på en eller anden mærkelig måde. Og det synes vi er at trække det hele ned på et plan, hvor det ikke hører hjemme.

Enhedslistens holdning er, at så længe man ikke kan argumentere sagligt for sådan en forringelse og kan sandsynliggøre, at den ikke får nogen negative virkninger, må vi kæmpe for at få fjernet den forringelse. Og hvis ikke vi kan få den fjernet, vil vi ikke støtte lovforslaget i den sidste ende. Det er fuldstændig meningsløst, for uanset hvad vil det jo betyde, at nogle ledige bliver begrænset i deres uddannelsesmuligheder og dermed også i deres jobmuligheder. Og det er jo stik imod den hensigt, man ellers har, den udmærkede hensigt, som også afspejler sig i de andre dele af lovforslaget.

Så hvad er logikken i det? Der er overhovedet ikke nogen logik, er jeg er alvorlig bange for. Så det skal da bare pilles ud. Og det undrer mig, at ordførere, der selv skal tage et politisk ansvar her i salen og skal trykke på knappen på et tidspunkt, bare henviser til, at det er noget, som nogle andre har aftalt, og så gør man det. Men at man ikke selv er i stand til at reflektere over konsekvenserne af det, man gør, synes jeg er rigtig ærgerligt. Så det er vores holdning til det.

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:30

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil bare spørge ordføreren ganske kort, om ordføreren er enig med mig i, at det her lovforslag overordnet set hjælper masser af mennesker, ufaglærte og faglærte, til at komme tættere på uddannelse.

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:30

Finn Sørensen (EL):

Vi er enige om, at der er en række elementer i det her lovforslag, som er forbedringer, og det har jeg også sagt. Men i modsætning til hr. Leif Lahn Jensen har Enhedslisten altså det syn på den lovgivning, vi skal lave herinde, der vedrører arbejdsfolk i det her land, at vi ikke skal ligge under for en holdning om, at fordi man gennemfører forbedringer i den ene ende, skal man absolut finde nogle forringelser i den anden ende. Det er forskellen på vores tilgang til det.

Kl. 10:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 10:31

Leif Lahn Jensen (S):

Så er vi vel også enige om, at alle de mennesker, der kan glæde sig til at få uddannelse på hundrede procent dagpenge, alle dem, der kan glæde sig til at få en mere fleksibel 6 ugers selvvalgt uddannelse, alle dem, der kan glæde sig til at komme i voksenalere, i hvert fald ik-

ke kan takke Enhedslisten for det, for Enhedslisten stemmer nej. Det er vi vel enige om, ikke?

Kl. 10:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:31

Finn Sørensen (EL):

Vi er vel enige om, at her i Folketinget går vores arbejde ud på at forholde os til de lovforslag, der ligger – til substansen i det – og argumentere for de synspunkter, vi har, i forhold til de enkelte elementer, og gøre vores arbejde og vores bedste for, at de lovforslag bliver bedst mulige for lønmodtagerne. Det går jeg ud fra er vores fælles dagsorden herinde. Og det indebærer jo, at man kæmper for at få ændret tingene, sådan at de er i orden.

Kl. 10:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er ikke flere bemærkninger ... jeg bliver nok lige nødt til at kalde hr. Finn Sørensen tilbage. (*Finn Sørensen* (EL): Meget gerne). Der er nemlig en bemærkning fra hr. Hans Andersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:32

Hans Andersen (V):

Tak. Det er egentlig blot for at følge op på hr. Leif Lahn Jensens spørgsmål til ordføreren. Når det her sådan set samlet set er tiltag, der løfter mulighederne for de danske lønmodtagere, er det så korrekt, at Enhedslisten vil stemme imod? Jeg har egentlig forstået, at Enhedslisten stemmer for ting, der sådan set gør det bedre for mennesker. Jeg synes da samlet set, at det her er en aftale, der giver flere muligheder til de danske lønmodtagere, og specielt når vi taler om uddannelse og uddannelsesløft er det her jo noget, der går i den rigtige retning. Og så stemmer Enhedslisten så imod. Er det korrekt forstået?

Kl. 10:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:33

Finn Sørensen (EL):

Det er rigtig forstået, at Enhedslisten stemmer for forbedringer, for ting, der gør det bedre for lønmodtagerne i det her land. Men vi stemmer altså også imod forringelser af lønmodtagernes vilkår – i det her tilfælde: de ledige.

Kl. 10:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 10:33

Hans Andersen (V):

Men skal jeg så forstå det således, at Enhedslisten vil stille et forslag om en karenperiode? Det vil Enhedslisten stille, og det bliver sandsynligvis stemt ned. Og så vil Enhedslisten ende med at stemme for det samlede lovforslag – det var jo en mulighed. For ellers skal man jo i hvert fald udadtil så forsvare, at de tiltag, det løft, der nu bliver givet med, at man nu kan få og tage en uddannelse på hundrede procent dagpenge i en periode, ønsker Enhedslisten sådan set ikke at være med til at støtte.

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Finn Sørensen.

Finn Sørensen (EL):

Nu er det sådan set hr. Hans Andersen og alle de andre, der vil stemme for den forringelse, der ligger i det her, der skal forsvare *det*, og det har jeg indtil nu ikke hørt nogen som helst argumenter for. Man henviser bare til, at det er noget, arbejdsmarkedets parter er enige om.

Men her i salen skal vi altså diskutere det saglige indhold i de lovforslag, der ligger, og der må man da som ordfører kunne argumentere for, hvorfor det er fornuftigt at indføre en 5-ugerskarensperiode, som vil forringe nogle lediges uddannelsesmuligheder. Det stemmer Enhedslisten imod.

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:34

Bent Bøgsted (DF):

Jeg har udmærket forstået, at Enhedslisten er imod den 5-ugerskarensperiode, men samtidig siger hr. Finn Sørensen, at når man stemmer imod, stemmer man imod trepartsaftalen. Det kan man simpelt hen ikke bruge til noget. Det er det, hr. Finn Sørensen står og siger. Der er ikke noget at raffe om: Enhedslisten stemmer imod L 97. Er det korrekt forstået?

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:35

Finn Sørensen (EL):

Det, jeg sagde i min ordførertale, var, at vi vil kæmpe for at få fjernet den forringelse, der ligger, og at vi ikke kan leve med lovforslaget, som det ser ud nu.

Kl. 10:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 10:35

Bent Bøgsted (DF):

Hvorfor siger hr. Finn Sørensen så ikke direkte, at Enhedslisten stemmer imod L 97? For den ændring, som Enhedslisten foreslår, kommer jo ikke igennem, og jeg har argumenteret for, hvorfor en 5-ugerskarensperiode er god nok efter Dansk Folkepartis synspunkt. Man skal have tid til at søge arbejde, og man skal have tid til at finde ud af, hvad uddannelse man skal have, og hvis man har en ansættelse på hånden, kan man få en uddannelse i forbindelse med ansættelse i virksomheden. Det er vel ret enkelt at forstå. Men hr. Finn Sørensen siger: Enhedslisten kan ikke bruge parternes aftale til noget som helst. Så stemmer man imod.

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:36

Finn Sørensen (EL):

Hr. Bent Bøgsted, vi skal ikke stemme om parternes aftale her, vi skal stemme om et lovforslag, som regeringen har fremsat, og der må hver enkelt ordfører forholde sig til de konkrete elementer i det lovforslag. Og jeg har gennem mine spørgsmål til de foregående ordførere givet ordførerne en fair chance for at argumentere for, hvorfor de støtter den forringelse, der ligger i det her lovforslag. Hr.

Bent Bøgsted var den eneste, der prøvede at gå ind i substansen omkring det. Jeg er ikke enig i hr. Bent Bøgsteds argumenter, men den kvittering skal hr. Bent Bøgsted i hvert fald have for, at han gjorde det. De to andre ordførere henviste bare til, at det var noget, parterne havde aftalt. De havde ikke nogen argumenter.

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Fru Laura Lindahl, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Laura Lindahl (LA):

Vi behandler her L 97, som netop er et lovforslag, som det er blevet sagt, der har til hensigt at udmønte dele af den trepartsaftale, som den tidligere Venstre-regering forhandlede på plads med arbejdsmarkedets parter i august sidste år. Som det er blevet sagt, er der flere delelementer, bl.a. det fleksible uddannelsesløft, bedre muligheder for de ledige faglærtes adgang til voksenlærlingeordningen og en mere fleksibel ordning med 6 ugers jobrettet uddannelse.

Vi synes også i Liberal Alliance, at det er positivt, at man styrker de lediges muligheder for at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det er selvsagt noget, vi også er meget optaget af, så samlet set kan Liberal Alliance naturligvis støtte det her lovforslag.

Jeg vil sådan set allerede nu gerne imødekomme hr. Finn Sørensens spørgsmål ved netop at tale om den her 5-ugers karensperiode. I Liberal Alliance synes vi faktisk, at grunden til, at det her er en rigtig god idé – ud over at det jo er fuldstændig faktisk rigtigt, at det er noget, som parterne har forhandlet på plads og aftalt – er, at det giver mening. For når du bliver ledig, synes vi faktisk at det er meget sundt, at du har en tid til at finde ud af, hvad du kan, og hvad du kan uden opkvalificering, altså om du kan få et job med det, du allerede kan i dag. Hvis du allerede fra dag et kan tage et 6-ugers kursus eller et andet kursus, jamen så er det måske det, du har en tendens til at ty til med det samme. Det ved vi ikke, men vi synes i Liberal Alliance, at det er ret fornuftigt, at man overvejer og forsøger at få et job med det, man allerede kan, inden man begynder på efteruddannelse og opkvalificering. Derfor synes vi faktisk, at den her 5-ugers karensperiode er fornuftig.

Kl. 10:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:38

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak, fordi ordføreren selv tager hul på debatten. Men det er vel rigtigt forstået, at baggrunden for, at man indfører den her begrænsning – fordi sådan er det jo ikke i dag – er en frygt for, at de ledige skulle misbruge den til at få sat sig på skolebænken i stedet for at komme ud og søge et job. Er det ikke det, der er den egentlige bevæggrund for den her forringelse?

Kl. 10:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:39

Laura Lindahl (LA):

Jeg tror ikke, at det er korrekt at bruge ordet misbrug. Jeg kan da godt forstå, hvis man som ledig overvejer, om der er andre muligheder, der kunne være spændende at se på. Det er jo ikke misbrug, at man kigger den vej, men vi mener, at når man står som ledig, er det mest oplagte, at man overvejer at forsøge at få et job ud fra de kom-

petencer, man har, *inden* man påbegynder en opkvalificering, men det er jo ikke, fordi man misbruger et system. Som ordføreren siger, er det sådan i dag, og det har man ret til, men vi synes bare, at det giver mere mening, at man overvejer, om man ikke kan få et job ud fra de kompetencer, man allerede har, i stedet for straks at tænke i opkvalificering.

Kl. 10:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:40

Finn Sørensen (EL):

Er ordføreren ikke enig med mig i, at det da er noget selvmodsigende i forhold til de målsætninger, der ellers er beskrevet, udmærkede målsætninger om, at det handler om at sørge for at opkvalificere de ledige, og så indfører man en begrænsning – det er jo det, man gør – fordi sådan er det ikke i dag, og det kan jo kun føre til, at nogle ledige, vi ved ikke hvor mange, det må vi spørge ind til, vil blive begrænset i deres uddannelsesmuligheder inden for de rammer, der nu engang er? Så hvad er fornuften i det? Det er da selvmodsigende i forhold til det, som ellers er målsætningen med det her lovforslag.

Kl. 10:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 10:40

Laura Lindahl (LA):

Målsætningen er jo at få flere ledige i arbejde, og der er det rigtig nok, at der står vi i en situation, hvor vi må erkende, at der kan være behov for kvalificeret arbejdskraft, og det er jo lige præcis det, vi så gerne vil med udmøntningen her, nemlig at kunne opkvalificere flere. Men det betyder jo ikke, at alle skal opkvalificeres for få et job. Der er nogle, der ikke behøver opkvalificering, og dem giver vi et større incitament til, at de går ud og finder et arbejde, ved at have en karenperiode. Derudover var eksemplet, som ordføreren selv brugte i sin ordførertale, at hvis man stod med et job på hånden, der krævede et kursus, ville man være tvunget til at vente 5 uger, og at det var fjollet. Jo, men så kunne det jo være, at virksomheden kunne gå ind og tilbyde det. Hvis en virksomhed gerne vil have den enkelte ledige som arbejdskraft og ser kvalifikationer i den enkelte ledige, kunne virksomheden jo gå ind og tilbyde det pågældende kursus, fordi virksomheden jo så også har en interesse i ikke at skulle vente 5 uger. Så der kunne virksomheden jo gå ind og tage et ansvar og tilbyde kurset, i stedet for at det er noget, vi som samfund skal gøre.

Kl. 10:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Torsten Gejl, Alternativet. Værsgo.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Alternativet støtter, at dagpengemodtagere kan uddanne sig videre mod fag med mangel på arbejdskraft på 100 pct. dagpenge. Vi støtter, at der kommer en bedre adgang til voksenlærlingeordningen, og vi støtter en mere fleksibel ordning med 6 ugers jobrettet indsats, hvor man kan kombinere flere kurser. Jeg har også lidt svært ved at forstå meningen med den der karenperiode.

Jeg synes, det er fint, at både LA og DF har forsøgt at forklare det. Men jeg er nu ikke enig i, at det er nogen fordel. Jeg har selv en lille virksomhed, og jeg kan egentlig heller ikke se, hvorfor det skulle være en fordel for virksomhederne, at man ikke kan få iværksat en

lynhurtig omskoling. Så det punkt vil jeg da gerne være med til at se på om man kunne stille et ændringsforslag om. Til gengæld synes jeg rigtig godt om hr. Bent Bøgstedts forslag om at gøre det mere fleksibelt, så vi, hvis det nu skulle tage 8 uger eller mere, stadig væk kan sikre, at folk får den kvalifikation, de skal have, og det ikke skal være så stringent.

Vi er glade for at støtte en lovgivning, der er så bredt forankret i befolkningen, og som arbejdsmarkedets parter har været inde over. Det er selvfølgelig lidt ærgerligt, at det er støbt så meget i beton, at vi ikke lige kan finjustere de sidste dele og få dem på plads her i salen i dag. Jeg synes, det ville være rigtig fint, hvis man kan bruge den viden, som vi har her i Folketinget. Vi har jo i alle partierne diskuteret det her rigtig meget, og når der nu er nogle enkelte få kanter i et ellers rigtig godt lovforslag, så det er da synd, hvis vi ikke kan justere det på plads.

Men vi er positive over for det her. Vi er i det hele taget glade for at investere i mennesker. Altså, en investering i mennesker er en investering i velfærden. Så det her forslag kan vi godt støtte.

Kl. 10:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet, for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 10:43

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Jeg skal bare forstå det helt korrekt. Nu ved vi jo alle, at Enhedslisten sikkert, hvilket de jo har ret til, vil stille et forslag om, at de vil have det med den 5-ugers karenperiode væk, og det støtter Alternativet så, kan vi høre, men hvis det nu ender med, at et mindretal er for det, og at det ikke bliver stemt igennem, vil Alternativet så bagefter støtte det oprindelige forslag? Siger Alternativet ja til det?

Kl. 10:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:44

Torsten Gejl (ALT):

Ja.

Kl. 10:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 10:44

Leif Lahn Jensen (S):

Men har Alternativet så ikke samme opfattelse, som jeg har, altså at man, hvis man prøver at få noget igennem, som man ikke får igennem, og man så alligevel stemmer nej til det samlede forslag, selv om der er rigtig mange goder i det – som Enhedslisten jo gør – så faktisk også er med til at sige nej til, at mennesker kan få det til 100 pct. på dagpenge, at mennesker kan komme igennem en god voksenlærlingeordning, og at mennesker kan få en god fleksibel 6-ugers uddannelse? Er ordføreren ikke enig med mig i, at man, hvis man stemmer nej til det oprindelige forslag, så i hvert fald heller ikke kan tage æren for at hjælpe de her mennesker?

Kl. 10:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Torsten Gejl (ALT):

Jo, men det er jo for så vidt Enhedslistens eget drama, og det synes jeg at de skal svare på. Altså, for os er den lille knast slet ikke stor nok til at stemme nej til det her.

Kl. 10:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre.

Kl. 10:45

Kl. 10:45

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

For os i Radikale Venstre er der ikke så meget drama i det her lovforslag. Det er et lovforslag, der udmønter dele af trepartsaftalen om en tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i Danmark og om praktikpladser. Vi bakker op om den aftale i Radikale Venstre, som vi også allerede har tilkendegivet, som en del af forligskredsen om reform af beskæftigelsesindsatsen. Det er helt generelt rigtig godt, at vi har en model, hvorefter vi kan lave brede aftaler, som alle parter på arbejdsmarkedet tager ansvar for. Det er stærkt, når det virker.

Det er også en god aftale, fordi den jo netop skal hjælpe til, at der i højere grad er tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark, både tilstrækkelig og kvalificeret. Med aftalen kommer der, som vi ser det, langt mere fleksibilitet i det uddannelsesløft, man så her kan få, og jo altså også en højere kompensation – faktisk 100 pct. – sådan at det gøres endnu mere attraktivt at opkvalificere sig for ledige dagpengemodtagere. Vi har brug for helt generelt, at mange flere har lyst til det og jo helt generelt gennem hele livet. Så kommer der også bedre muligheder for ledige faglærtes adgang til voksenlærlingeordningen. Det er vi også rigtig glade for. Så helt generelt opbakning til den her del fra Radikale Venstre. Det løser jo på ingen måde alle udfordringer med opkvalificering, efteruddannelse gennem hele livet, men det er et lille og rigtig fint skridt i den rigtige retning.

Kl. 10:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Den næste ordfører er hr. Karsten Hønge, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:47

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Trepartsaftaler er en stærk konstruktion. Det giver nogle solide aftaler, der kan holde i lang tid, når både arbejdsgiverne, fagforbundene og Folketinget står bag. Den her del af trepartsaftalerne er der perspektiv i, da uddannelse jo så ubetinget er vejen frem, både på den måde, at flere skal have en erhvervsfaglig grunduddannelse, men også ved, at flere løbende skal uddanne sig gennem hele livet.

Det er på høje tid, at vi gør de 6 ugers selvvalgte uddannelsesuger mere fleksible. Det har langt hen ad vejen været meningsløst, at man har tvunget lønmodtagerne ind i et pakkeforløb, som ikke optimerede det udbytte, de skulle have af det. Man kommer på den måde til at bruge ressourcerne bedre, og man gør det mere attraktivt at træde ind i sådan et uddannelsesforløb. Vi synes stadig væk, at økonomien er svag med en 100 pct.s dagpengedækning. For nogle år tilbage var der jo en 125 pct.s dækning, når nogen deltog i faglige efteruddannelseskurser, men det her var så det, man kunne nå frem til, men vi synes egentlig, at man skulle være mere ambitiøs.

Vi synes også, det er på høje tid, at man får nedsat perioden til 6 måneder for at kunne gå i gang med en voksenlærlingeuddannelse. Vi synes egentlig ikke, at karenperioden giver nogen særlig me-

ning, men det er så en del af den aftale, der ligger. Vi undrer os over, at det ikke er dokumenteret nu, hvor mange der f.eks. ville være ramt af den, hvis den var indført. Vi undrer os over, at man ikke parterne imellem har klarlagt, hvad ambitionen ved at indføre det var, hvad det var for nogle positive effekter, man regnede med at få ud af det.

Ikke desto mindre er det en del af en samlet aftale, som vi synes giver rigtig god mening. Og det er jo ikke, fordi den her trepartsaftale er nogen revolution. Der er faktisk et godt stykke vej tilbage at gå, indtil vi får et arbejdsmarked, der matcher fremtidens udfordringer, men det er et skridt i den rigtige retning, og SF støtter lovforslaget.

Kl. 10:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Den konservative ordfører er ikke til stede, så derfor er det beskæftigelsesministeren nu. Værsgo.

Kl. 10:50

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med at takke for behandlingen af lovforslaget her i dag i Folketingssalen og ikke mindst for de mange positive og gode bemærkninger, der er faldet her under førstebehandlingen.

Det er jo sådan, at lovforslaget på Beskæftigelsesministeriets område udmønter centrale dele af trepartsaftalen om tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser. Derfor vil jeg også, som flere ordførere jo har gjort her fra Folketingets talerstol, gerne igen benytte lejligheden til at takke arbejdsmarkedets parter for samarbejdet i forbindelse med trepartsaftalen i 2016. Der er ikke nogen tvivl om, at parterne har været med til at bidrage til, at vi sammen finder løsninger på de fælles udfordringer, der er her i Danmark. Det er et rigtig, rigtig godt instrument, og det er et instrument, som vi alle sammen skal være glade for findes.

Med lovforslaget gives der jo mulighed for et mere fleksibelt uddannelsesløft, bedre mulighed for ledige faglærtes adgang til voksenlærlingeordningen og en mere fleksibel ordning med 6 ugers jobrettet uddannelse. Hele ideen med det lovforslag, som nu er fremsat, er jo netop det, som også er en del af den aftale, der er indgået, nemlig at være med til at understøtte, at der er tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark.

For regeringen er det vigtigt. Og jeg noterer mig også, at rigtig mange partier her i dag under førstebehandlingen jo understøtter den holdning, som er afgørende, nemlig at vi har et fleksibelt og effektivt arbejdsmarked, hvor virksomhederne har mulighed for at rekruttere de medarbejdere, som de har behov for. Det er fuldstændig afgørende for den fremtidige vækst, som vi skal have i Danmark for at gøre vores land rigere og dermed også skabe den velstand, der er baggrund for vores velfærdssamfund.

Jeg er også helt indstillet på – og det er også derfor, at regeringen har taget en lang række initiativer i det regeringsgrundlag, der er præsenteret – at se på, hvordan fremtidens arbejdsmarked skal indrettes, når man ser lidt længere ud i fremtiden. Det er derfor, vi er i gang med at nedsætte det, vi kalder Disruptionrådet, som også skal se på, hvad det er for kompetencer, der i fremtiden skal være på arbejdsmarkedet. Det vedrører jo ikke det lovforslag, vi diskuterer i dag, men det er sådan set blot for at sige det, som flere ordførere, bl.a. hr. Bent Bøgsted, har nævnt, nemlig at det også er vigtigt, at man diskuterer ting, der ligger uden for den her trepartsaftale på den lidt længere bane. Det får vi rig lejlighed til både i forhold til kommende finanslovsforhandlinger, men selvfølgelig også når man forholder sig til nogle af de mere langsigtede udfordringer.

Som det også er bekendt, vil regeringen fortsætte med det konstruktive trepartssamarbejde senere her i løbet af 2017 omkring voksen- og efteruddannelsesordninger og også andre emner, som er nævnt i regeringsgrundlaget.

Så med det vil jeg gerne takke for bemærkningerne her, og jeg ser frem til en god udvalgsbehandling, hvor flere af de temaer, der er nævnt i dag, jo selvfølgelig kan diskuteres.

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, for en kort bemærkning.

Kl. 10:53

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og et af spørgsmålene vil jeg da gerne stille allerede nu, ellers må jeg gøre det skriftlig, hvis ministeren ikke lige har tallene. Hvor mange forventer man bliver ramt af den her karensperiode, man foreslår indført, og hvad er økonomien i det? Hvilken besparelse ligger der eventuelt gemt i det?

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:53

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror, at hvis jeg skal give hr. Finn Sørensen det bedste og dermed også det mest rigtige svar, skal jeg svare skriftligt på det spørgsmål. Det vil jeg gøre.

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Udeblivelsesdomme, forkyndelse og anvendelse af digital kommunikation i straffesager m.v.).

Af justitsministeren (Søren Pape Poulsen).

(Fremsættelse 14.12.2016).

Kl. 10:54

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Det er først fru Trine Bramsen. Værsgo.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Lovforslaget, som vi behandler her i dag, handler om udeblivelsesdomme og forkyndelse og anvendelse af digital kommunikation i straffesager.

Det er ekstremt ressourcekrævende – og jo også en stor provokation mod retsfølelsen – når dømte ikke møder op i retssalen. Det er også baggrunden for, at vi for et par år siden igangsatte et større arbejde for at finde ud af, hvad der kunne gøres bedre. Forslaget, som

vi behandler her i dag, handler om mere effektiv kommunikation, og det er faktisk desværre ikke en joke, at der stadig væk findes og anvendes faxmaskiner hos domstolene, og derfor er det på tide, at vi får moderniseret praksis.

Lovforslaget indeholder en række ændringer af retsplejeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der skal tilpasses retsplejeloven. Det handler bl.a. om bedre muligheder for telefonforkyndelse, anvendelse af digital kommunikation i strafferetsplejen, anvendelse af udeblivelsesdomme i straffesager. Det er alle initiativer, som efter min forventning og mit håb vil føre til en hurtigere og mere smidig og ikke mindst mere effektiv domstolsbehandling og dermed jo også til en hurtigere afklaring og afslutning på sagerne, både til gavn for offeret, men også af hensyn til vores alle sammens retsfølelse.

Som noget meget vigtigt indeholder lovforslaget, at forurettede i straffesager om incest ligestilles med forurettede i sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 24 om seksualforbrydelser ved meddelelse af aktindsigt og ved offentlig omtale af straffesager. Det vil jo betyde, at forurettedes identitet heller ikke fremgår. Det er utrolig vigtigt i netop den her type sager, hvor offeret kan være så skrøbeligt og ikke mindst krænket.

I øvrigt indeholder lovforslaget også en udvidelse af fængselsbetjentes mulighed for at bære magtmidler såsom peberspray og i den helt anden ende af forslaget en ny fastsættelse af salærer til forsvars- og bistandsadvokater og beskikkede advokater i visse sager. Så har jeg vist også været dem igennem.

Jeg vil sluttelig sige, at vi i Socialdemokratiet bakker op om alle dele af forslaget, men i samme omgang vil vi pege på, at der stadig væk er behov for at se reglerne for en lidt anden del af det, der vedrører det her, igennem, nemlig reglerne for domsmænd. Derfor skal det da være en opfordring til justitsministeren, når han nu er her i dag, om at lade os få set reglerne igennem, både i forhold til aldersgrænsen, men også i forhold til ligestillingen blandt domsmænd set i lyset af det ministersvar, der kom i sidste uge, som viser, at imamer fra ikkeanerkendte trossamfund ikke er udelukket fra at blive domsmænd, selv om dette er tilfældet for dem, der indgår i anerkendte trossamfund, nemlig præster eksempelvis.

Så lad os også få en god drøftelse af det. Vi mener i hvert fald meget klart fra Socialdemokratiets side, at der skal være en ligestilling i loven; men vi støtter forslaget, som det ligger her.

Kl. 10:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en bemærkning fra hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:58

Rune Lund (EL):

Der er jo mange gode ting i det her lovforslag. Der er også nogle ting, som jeg synes indebærer nogle problemer og måske også et problem, som fru Trine Bramsen er enig med mig i. I forhold til pkt. 2.7 i bemærkningerne, som handler om bæring af magtmidler, herunder peberspray, i fængslerne, så er det jo sådan, at lovforslaget indebærer, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om fængselsbetjentes adgang til at bære peberspray og andre magtmidler.

Men vi havde jo lige før nytår en diskussion her i salen i forbindelse med L 17, som omhandlede politiets brug af peberspray. Der var argumentationen jo, at det ikke var noget, en minister skulle fastsætte regler for. Det var noget, der var så vigtigt, at det var noget, *Folketinget* burde vedtage regler om. Derfor indebar lovforslaget, at Folketinget fastlagde rammerne for, hvordan politiet bruger peberspray.

Når vi nu ved, f.eks. fra Institut for Menneskerettigheder og andre, at peberspray jo ikke er et mildt magtanvendelsesmiddel, men

også kan have alvorlige virkninger, f.eks. skade hornhinden m.v., ville det så ikke være passende, at man også vedrørende det her sagde, at det er Folketinget, der skal definere rammerne for brugen af peberspray i fængslerne?

Kl. 10:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, fru Trine Bramsen.

Kl. 10:59

Trine Bramsen (S):

Jeg tror, at man skal kende historikken lidt på det her område, for det var jo sådan, da vi havde regeringsmagten, at der var et stort ønske fra fængselsbetjentenes side i forhold til at få lov til at bære peberspray permanent. Indtil da var det sådan, at man først måtte hente en peberspray i de tilfælde, hvor der opstod en konfliktsituation. Det gjorde jo altså, at fængselsbetjentene ikke kunne forsvare sig, hvis de stod i den aktuelle og pludseligt opståede konfliktsituation, og derfor ændrede vi det dengang, så man fik bemyndigelsen. Og vi synes egentlig, det giver god mening, at vi nu også har et lovgrundlag, så justitsministeren har bemyndigelsen til at fastsætte de rammer omkring det.

Det her handler om fængselsbetjentenes sikkerhed og tryghed, og der vil vi gå rigtig langt.

Kl. 11:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Rune Lund.

Kl. 11:00

Rune Lund (EL):

Ja, det forstår jeg. Diskussionen om peberspray er en større debat, fordi det jo har vist sig, at introduktionen af peberspray hos politiet ikke har ført til mindre anvendelse i forhold til andre magtanvendelsesmidler, f.eks. brug af pistol. Det var jo egentlig det, der var intentionen; det har sådan set bare betydet mere magtanvendelse samlet set. Så peberspray er ikke nødvendigvis løsningen altid, specielt da ikke i en situation, hvor vi ser, at der i kriminalforsorgen jo desværre er mange nedskæringer, som alt andet lige øger presset på fængselsbetjente.

Men spørgsmålet er: Skal det ikke være Folketinget, som lægger rammerne for det her, ligesom det var i forbindelse med vedtagelsen af L 17?

Kl. 11:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:01

Trine Bramsen (S):

For at gentage svaret fra før: Nej, vi mener ikke, at vi i Folketinget skal sidde og være dem, der vurderer, hvor det er præcist, at de her peberspray skal opbevares, og præcis i hvilke situationer man må gå rundt og bære dem. Det synes vi sådan set er fair at en justitsminister har kompetence til at kunne fastsætte rammerne for.

Igen: Vi vedtog det jo selv, dengang vi sad i regering, og nu får vi jo så bare det juridiske grundlag på plads i forhold til at sikre, at fængselsbetjentene kan bære peberspray. Og det må trods alt være i alles interesse.

Kl. 11:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Zenia Stampe, Det Radikale Venstre.

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil gerne høre, hvordan Socialdemokraterne forholder sig til de høringsvar, der er kommet fra bl.a. Østre Landsret og Advokatrådet, Danske Advokater og Forsvarsadvokaterne, som spørger ind til det her med, at takstfastsættelsen bliver foreslået flyttet over til Justitsministeriet, som jo er anklagemyndighedens overordnede. Man mener – og det er det, jeg gerne vil spørge om – at der er noget principielt betænkeligt, endog meget betænkeligt, ved, at anklagemyndighedens overordnede skal fastsætte rammerne for forsvaret. Hvordan forholder Socialdemokraterne sig til det?

Kl. 11:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:02

Trine Bramsen (S):

Det ser vi ikke noget problem i.

Kl. 11:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Zenia Stampe.

Kl. 11:02

Zenia Stampe (RV):

Man kunne måske godt forvente lidt flere ord, når nu der bliver rejst så mange bekymringer fra aktører, som er repræsenteret så bredt. Jeg regner også med, at Socialdemokraterne har respekt for de her aktører, som fremfører et meget principielt synspunkt. Kunne jeg ikke få et par flere ord på, hvorfor Socialdemokraterne ikke opfatter det som et problem, og kunne jeg måske også få et par ord på, hvorfor man synes, det er fornuftigt at nedsætte timetaksten for forsvaret, også selv om retterne siger, at det bestemt ikke er det, der er behov for, fordi de tværtimod har været underfinansieret i en periode? Kunne jeg få et par uddybende ord vedrørende det, både det principielle, men også vedrørende hvorfor forsvarernes timetakst skal ned?

Kl. 11:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:03

Trine Bramsen (S):

Til det første vil jeg sige, at vi har stor tiltro til anklagemyndigheden, og vi har ingen grund til at tro, at de ikke skal kunne administrere den del af det. Det er klart, at opstår der lige pludselig problemer med det, må vi jo tage en drøftelse af det. Men skulle vi så ikke tage den, såfremt der skulle opstå problemer?

Vi skal lige huske på, at vi har et meget gennemsigtigt og et ekstremt tillidsbaseret retssystem, ikke mindst hvad angår den del, der er på det offentlige side, og derfor har vi da også tillid til, at det her sagtens kan administreres. Man skal huske på, at det altså også giver en mere effektiv administration, og når det i sidste ende vil betyde, at vi får en hurtigere afklaring af sagerne til gavn for både offer og hele vores myndighedssystem, synes vi, at det her er et helt rimeligt forslag.

I forhold til det andet er der jo tale om en generel justering, og det har vi heller ikke nogen problemer med.

Kl. 11:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er ikke flere bemærkninger, og så er det hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti. Det er godt, man har lange ben.

Kl. 11:04

Kl. 11:08

(Ordfører)

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Forslaget, vi behandler nu, lægger op til en række forskellige ting. Der er en hel del elementer i det, som jeg vil løbe igennem.

Den første del, vi er faldet over, handler om fængselspersonalets mulighed for at bære peberspray. Det er sådan set et forslag, vi er rigtig glade for, for vi synes, det giver god mening set i forhold til det pres, der er på vores fængselspersonale, at man selvfølgelig får muligheden for at bære en peberspray, man får en lettere adgang til det, og det er vi sådan set store tilhængere af. Så vi vil selvfølgelig følge det her nøje. Jeg ser ikke noget problem i det, der er lagt frem i forhold til pebersprays. Jeg håber jo, som jeg også sagde det, dengang vi behandlede det i et tidligere forslag om politiets brug af peberspray, at det er et udtryk for en udvikling, at man får en større tilgang til peberspray, så det ikke bare bliver politiet eller vores fængselsbetjente, men at det også er noget, som ganske almindelige mennesker en dag kan eje. Men det må blive i fremtiden. Indtil videre er det, der ligger om peberspray, rigtig fint.

Så er der forslag om anonymisering i incestsager i forhold til ofrene. Der er ingen tvivl om, at det er en af de allerallerværste forbrydelser, man overhovedet kan blive udsat for, og derfor giver det utrolig god mening, at der lægges op til at beskytte identiteten på det offer, det er gået ud over. Det er noget, vi i Dansk Folkeparti i meget høj grad bakker op, og det er godt, at der er taget et initiativ på området.

Så lægges der som følge af finanslovsaftalen op til at kigge på salærer til advokaterne, og det vil man så gøre ved at flytte det fra præsidenterne til justitsministeren. Det synes vi er rigtig, rigtig fint, og vi bakker selvfølgelig op om den aftale, som vi i sin tid selv har været med til at indgå. Så også det element kan vi støtte.

Så er der hele emnet omkring udeblivelse ved domstolene. Det er jo en udløber af den respektpakke, som vi sidste år indgik sammen med de øvrige blå partier, og vi står selvfølgelig fuldt på mål for de aftaler, vi indgår. Det er et rigtig vigtigt emne, og vi har jo også behandlet spørgsmålet i en tidligere valgperiode, hvor vi fremsatte beslutningsforslag om netop det her emne. Det er glædeligt, at vi i hvert fald tager et stort skridt på området her, og det er vi meget tilfredse med, og den del af aftalen støtter vi selvfølgelig også.

Så lægges der op til, at retterne overtager forkyndelsesopgaven. En meget stor del af forslaget handler om forkyndelse og om, hvordan man kan bruge de nye digitale muligheder til forkyndelse af meddelelse. Det er sådan set ikke, fordi jeg har en meget stor lyst til eller er vild med digitalisering for digitaliseringens skyld, men det kan give god mening i lige præcis de her situationer, og det er jo også en udløber af en klar anbefaling af, at det er den her vej, vi skal bevæge os, hvis vi vil have skub i nogen sager og jo skabe mere effektivitet på det her område. Det er også rigtig fornuftigt, så det kan vi også bakke op.

Et andet initiativ er initiativet omkring domsmænd, hvor der lægges op til, at der ikke skal deltage domsmænd i de straffesager, hvor den tiltalte højst risikerer en bødestraf. Vi har endnu ikke gjort vores stilling op i det her spørgsmål, for vi har brug for at få stillet nogle udpenslende spørgsmål i forhold til det, der fremgår af bemærkningerne, som virker en anelse tynde, så det bliver vi nødt til lige at kigge igennem i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Men ud over det ene punkt bakker vi sådan set op om forslaget, der på mange måder virker fornuftigt.

Kl. 11:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Rune Lund (EL):

Mit spørgsmål er omkring pkt. 2.8 i bemærkningerne om salær i straffesager. Og det ligger lidt i forlængelse af det, som fru Zenia Stampe spurgte fru Trine Bramsen om før.

For der har været et efterslæb på advokatsalæret, og når der så nu samtidig sker det, at der bliver lavet en besparelse på advokatsalærene, så er der jo en nærliggende fare for, at der bliver taget et skridt i retning af, at der bliver en slags retssikkerhed for dem, som har penge, og en anden retssikkerhed for dem, som ikke har penge. For det er desværre sådan, at det at være forsvarsadvokat i dag er væsentlig lavere lønnet end at være advokat på andre områder.

Nu er Dansk Folkeparti jo et parti, som gerne vil beskytte den lille mand i samfundet, det har jeg i hvert fald hørt mange gange. Så er det ikke bekymrende, at man her faktisk ser et skridt i retning af en retstilstand, som vil betyde, at dem, som har penge, vil få en bedre retssikkerhed end dem, som ikke har penge, og som sådan set vil få en ringere retssikkerhed?

Kl. 11:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:09

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hr. Rune Lund har jo ret i, at Dansk Folkeparti er den lille mands parti. Men vi værner altså også om den lille mands skattepenge, for vi har set en noget voldsom stigning i udgifterne til lige præcis det her område. Og det er jo helt fint at arbejde på at bringe dem i ro og sørge for at gå lidt længere på literen og at der bliver passet på, også på det område. Det synes jeg er meget prisværdigt. Men vi følger selvfølgelig udviklingen meget nøje også på det her område.

Kl. 11:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Rune Lund.

Kl. 11:10

Rune Lund (EL):

Jeg er glad for, at hr. Peter Kofod Poulsen i hvert fald giver en tilkendegivelse af, at Dansk Folkeparti vil følge udviklingen på området. For for mig er der ikke nogen tvivl om, at der er et efterslæb hos forsvarsadvokaterne, altså at de bliver lavere betalt end andre advokater. Og når man så her ser en decideret besparelse på området, vil det jo betyde en ringere retssikkerhed.

Jeg synes, det er et problem, hvis vi får et samfund, hvor nogle mennesker simpelt hen får en ringere retssikkerhed, fordi der ikke er lige så mange gode advokater, der gerne vil være forsvarsadvokater for de personer, mens mennesker med mange penge så i modsætning til det vil få langt bedre muligheder for at gøre deres sag gældende inden for retssystemet.

Kl. 11:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:10

Peter Kofod Poulsen (DF):

Som jeg sagde, følger vi udviklingen meget nøje. Jeg er nu ikke sikker på, at det ser lige så dystert ud, som hr. Rune Lund lægger op til her. Det kan jeg ikke forestille mig.

Men jeg må sige, at der jo er tale om nogle ret drastiske udviklinger i forhold til prisstigningen her, og der synes jeg det er helt fair selvfølgelig at arbejde på at bringe det i ro.

Kl. 11:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til hr. Peter Kofod Poulsen. Så er det hr. Preben Bang Henriksen som ordfører for Venstre. Værsgo.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Lovforslaget her er, som andre ordførere har sagt i dag, en blanding af mange forskellige ting, og man kunne godt gå i gang med at gennemgå hver enkelt punkt. Men jeg kan da tilslutte mig den faktuelle gennemgang, som min kollega tidligere har foretaget. Så derfor vil egentlig forskåne Folketinget for en faktuel og minutiøs gennemgang af de enkelte punkter i forslaget, men derimod holde mig til et par af de mere væsentlige.

Hvad der ikke har været nævnt så meget, men som er nok så væsentligt, er forholdet omkring udeblivelsesdomme i straffesager, altså den situation, at den tiltalte ikke møder op.

Det er en situation, som i praksis plager retterne i større eller mindre omfang forskellige steder, og det har jo altså den betydning, at rigtig mange sager må udsættes, til tiltalte dukker op. Det betyder, at dommer og sekreter og anklager og offeret, forsvareren og hvem der ellers måtte være involveret spilder deres tid, og fællesbetegnelsen for det hele er, at de spilder deres tid på statens regning. Så det er en rigtig, rigtig god ide at få lavet om på det her, og den måde, vi laver det om på, er, at sagen nu kan gennemføres til hovedforhandling, på trods af at tiltalte ikke er til stede. Vi hæver grænsen for anklagemyndighedens påstand fra 3 måneder til 6 måneder, så nu er der altså langt flere sager, der kan komme ind under denne regel, hvorefter de som sagt kan gennemføres i tiltaltes fravær.

Men lad mig lige understrege en ting, og det er, at det jo fortsat er betinget af en sædvanlig bevisførelse. Altså, dommeren vil da forhåbentlig afhøre vidner og sikre sig, at der er fuldgyldigt bevis for, at tiltalte kan dømmes. Det skal dommeren gøre, og det står også i bemærkningerne. Så det er der ikke nogen ændringer i. Men sagen behøver altså ikke nødvendigvis blive udsat, fordi den tiltalte ikke er mødt op. Så vidt det forhold.

Så kan man da i den forbindelse lige sige, at der jo også ændres på reglerne om anke og genoptagelse osv. Det bliver lidt teknisk, men i substansen bliver det jo altså sådan, at den, som er dømt som udeblevet i sådan en straffesag, ikke kan få en fængselsdom genoptaget, men derimod kan anke den til Landsretten. Han eller hun er i hvert fald sikret to behandlinger, og det er vældig fint. Og hvis det alene er en mindre bøde, som ikke kan ankes til Landsretten, så har man mulighed for at få genoptaget sagen, så altså igen to behandlinger. Det synes jeg er ganske glimrende.

Forkyndelsen i straffesager sker nu fremover via retten, og det vil frigive en helt masse politiressourcer, og det vil skabe en væsentlig hurtigere gennemgang. Man skal måske bare også sige, at det er sådan, at Danmark faktisk er det næsthurtigste land i Europa med 47 dage i gennemsnit om at gennemføre en straffesag. Det kan vi være rigtig stolte af. Vi overgår kun af et land, og det er Rusland. Jeg har ikke nogen ideer om, at vi skal konkurrere videre, vil jeg sige. Men det vil stadig væk glæde mig, hvis vi kan komme endnu længere ned. Så forkyndelsen bliver altså nemmere og mere effektiv.

Der sker det, at der udsendes en meddelelse til modtagerens e-Boks, og hvis den åbnes, anses den for at være kommet frem. Åbnes den ikke vil vedkommende blive ringet op af retten, og kan det ikke lade sig gøre, vil der ske forkyndelse på gammeldags facon. Jeg synes, det er ganske, ganske betryggende.

Et andet forhold, som har påkaldt sig opmærksomhed, ikke mindst blandt mine kolleger blandt forsvarsadvokater, er salæret til forsvarsadvokater. Og for nu ikke at få skudt noget i skoene siden af pressen eller andre så lad mig allerede nu tilstå, at jeg hver

mandag tilbringer jeg tiden som beskikket forsvarsadvokat, så nu skulle der ikke være falske lodder i vægtskålen.

Det burde måske nok medføre, at jeg stod her og forkastede denne salærnedsættelse, men det gør jeg ikke. Jeg kan bekræfte, at det, der ifølge loven her sker, er, at timetaksten reguleres. Det var jo netop den kritik, der kom fra landsretterne, der har medført, at man laver om på det, så det er ikke de vejledende satser på forskellige trin i straffesagen, der ændres på. Dem har retterne og landsretspræsidenterne stadig lov til at have hånd- og halsret over. Men det er som sagt timetaksten, der reguleres med de her 5,8 pct. i nedadgående retning.

For at forudskikke spørgsmålene kan jeg sige, at man ikke kommer til at mangle forsvarsadvokater alligevel. Det er et eftertragtet job, og når der slås et såkaldt benefice op, er der rigtig, rigtig mange, der søger. Og jeg tror ikke på, at man får 5,8 pct. mindre retfærdighed af den grund.

Med de ord kan jeg sige, at Venstre støtter lovforslaget i sin helhed.

Kl. 11:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Rune Lund. Og det er ikke en kort bemærkning, så det er som ordfører. Værsgo.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Rune Lund (EL):

Det her lovforslag består jo som mange andre lovforslag på retsområdet af en lang række ting, og nogle af dem kan vi støtte, og nogle af dem kan vi ikke støtte.

At retterne overtager forkyndelsesopgaven pga. stordriftsfordele synes vi er fornuftigt. Digital forkyndelse synes vi også er fornuftigt, det er den vej, man bør gå. Der er dog en enkelt bemærkning fra Datatilsynet, som mener, at der ikke er hjemmel i persondataloven til, at der bliver sendt en automatisk besked om, at forkyndelsen er modtaget, hvis man går ind og klikker på beskeden i sin e-Boks. Og det synes jeg er et spørgsmål, vil lige må have afklaret nærmere.

For findes der en teknisk løsning på det? Altså, vi ved jo alle sammen, at når vi modtager mails i vores mailprogram, er der en funktion, hvor man kan bekræfte modtagelsen af en mail. Så er der nogle tekniske ting, som man kan gøre, så persondataloven bliver overholdt? Det synes jeg kunne være værd at børe i.

Men derudover er det bestemt noget, som er fremtiden, og som der er muligheder i, og jeg synes også, der er taget hensyn til, at der selvfølgelig er borgere, socialt udsatte og folk på kanten af samfundet, som så vil skulle nås på andre måder. Men digitalisering er selvfølgelig en vej at gå, så længe der bare bliver taget hånd om, at de mennesker, som ikke kan benytte sig af de digitale muligheder, også får forkyndelsen.

Det samme gælder i forhold til telefonforkyndelse, og de udvidelser, som ligger der, kan vi også støtte. Det samme gælder for punkt 2.3 om anvendelse af digital kommunikation i strafferetsplejen, sådan at skriftlighed i strafferetsplejen ikke er til hinder for anvendelse af digital kommunikation. Det er helt sikkert den rigtige vej at gå.

Der er nogle høringssvar, der samtidig gør opmærksom på, at hvis man er forsvarsadvokat og skal varetage sin klients interesse, når man f.eks. er på besøg i et fængsel, så sker der jo det, at der i fængslerne er stadig færre muligheder for f.eks. at tage telefon med og i det hele taget benytte sig af digitale hjælpemidler. Så der er nogle problemstillinger der, som vi bliver nødt til at håndtere. I takt med at samfundet bliver mere digitaliseret, kan vi se, at det i fængslerne er sådan, at man laver nogle indskrænkninger, f.eks. fordi man ønsker at begrænse muligheden for, at folk kan benytte sig af mobiltelefon i forskellige sammenhænge. Det er i hvert fald en udfordring, som vi bliver nødt til at have fokus på.

Så er der den del, som handler om øget brug af udeblivelsesdomme. Og der må jeg nok sige, at der begynder vi at se forslaget som problematisk. Ligesom Advokatrådet anfører i sit hørings svar, er vi enige i, at ressourcspild selvfølgelig bør forhindres, men vi tvivler på, at øget brug af udeblivelsesdomme er vejen frem. Og vi har ikke indtryk af, at de nuværende regler er en begrænsning, og vi finder det ikke hensigtsmæssigt at indskrænke domstolenes muligheder for at forholde sig konkret til situationer, hvor individuelle og konkrete forhold tilsiger en fleksibel tilgang.

Det er vores oplevelse, at domstolene til fulde formår at afbalancere de involverede hensyn, herunder hensynet til den forurettede.

Vi skal jo også se på, at Folketinget har vedtaget regler omkring brug af digital kommunikation, altså huske-sms'er til folk, der skal afsone. Altså, den form for digitale løsninger vil jo også alt andet lige være med til at gøre, at flere folk dukker op.

Problemet er jo heller ikke meget stort. Der er i hvert fald et hørings svar fra Institut for Menneskerettigheder, som viser, at der i en periode på 5 uger ifølge en undersøgelse fra Domstolsstyrelsen blev omberammet op mod 1.400 retsmøder, og ud af dem var der så 178, som blev omberammet på grund af tiltalt udeblivelse af forskellige årsager.

Det er selvfølgelig en vis procentdel, som ikke er til at overse, men det er jo tydeligt, at der også er andre grunde til, at retsmøder bliver omberammet i domstolssystemet i dag. For det principielle i det her er jo, at man kan blive idømt en straf og nu også fængselsstraf i op til 1 år, selv om man end ikke har været til stede i retssalen. Og det er jo problematisk ud fra et retspolitisk synspunkt.

Så er der punkt 2,5, som hr. Peter Kofod Poulsen også var inde på, omkring begrænsning af brugen af domsmænd, altså hvis der kun er bødestraf involveret. Det har vi også nogle opfølgende spørgsmål til, som vi gerne vil se på i udvalgsbehandlingen.

Så er der punkt 2.6 om anonymisering af forurettedes identitet, sådan at et offer for incest også får samme beskyttelse som et offer for seksualforbrydelser i forhold til aktindsigt og offentlig omtale af straffesager. Det støtter vi.

Så er der punkt 2.7, det er den med peberspray. Den er vi kritisk indstillet over for, og jeg vil referere til de korte bemærkninger, jeg kom med tidligere under debatten her.

I forhold til fastsættelse af salær til forsvarerne synes vi også, at det er et problem, at salærerne kommer til at blive mindre, og at der vil opstå en bevægelse i retning af en situation, hvor der bliver en ringere retssikkerhed for folk med lavere indkomster end dem med høje indkomster.

Kl. 11:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 11:23

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for ordførertalen. Jeg blev lidt nysgerrig vedrørende det punkt, som hr. Rune Lund nævnte, i forhold til domsmænd. I betragtning af hvor mange forskellige initiativer der ligger i selve forslaget, er der jo ikke altid så meget tid til at uddybe på talerstolen, så jeg vil høre, om hr. Rune Lund ville uddybe det synspunkt. For det kunne lyde, som om vi faktisk for et af de otte elementer måske kunne være enige med Enhedslisten i noget af det.

Kl. 11:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:23

Rune Lund (EL):

Det er punkt 2.5. Jeg har læst det flere gange, og det er lidt uklart for mig, præcis hvad virkningen af det vil blive, og præcis i hvilke sager det vil få en betydning. Det handler jo om, at hvis vi skal gå ind og begrænse brugen af domsmænd, kan der være en idé i det, hvis det ikke giver mening, eller hvis det er spild af ressourcer. Men at begrænse brugen af domsmænd er jo alt andet lige en forringelse af vores retssystem. For brugen af domsmænd i vores retssystem betyder, at almindelige mennesker kommer ind og får en betydning, i forhold til hvordan der skal dømmes, og hvad strafudmålingen i givet fald skal være. Så en begrænsning af det at bruge almindelige mennesker i vores retssystem synes jeg i udgangspunktet er problematisk, og derfor synes jeg, det er værd at bore mere i.

Så er det rigtigt, at det er meget svært, specielt på retsområdet, her i Folketinget at nå at komme igennem alle de mange vigtige punkter, der ligger i lovforslagene, fordi der er utrolig mange bunker af lovforslag, og det synes jeg egentlig er noget principielt problematisk, som vi bør tage op. Og det er virkelig svært at gennemgå det hele inden for den taletid, som er fastsat, på 5 minutter. Måske er det en sag for Præsidiat.

Kl. 11:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Peter Kofod Poulsen, værsgo.

Kl. 11:24

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg behøver ikke yderligere tid.

Kl. 11:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Christina Egelund, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Christina Egelund (LA):

Lovforslaget her medfører en række rationaliseringer i retsplejen med henblik på en bedre udnyttelse af ressourcerne i politiet, hos anklagemyndigheden og hos domstolene. Det er grundlæggende fornuftigt at indføre yderligere anvendelse af digitale løsninger, og der er taget de fornødne forholdsregler for at sikre retssikkerheden, når retsinstanser kommunikerer digitalt med borgerne.

Derudover sikres ofre for incest anonymitet, således at deres identitet ikke fremgår ved meddelelse af aktindsigt og ved offentlig omtale af straffesager. Det er kun rimeligt, at ofre for incest hermed sikres samme anonymitet som ofre for andre seksualforbrydelser.

Til sidst gøres det muligt for justitsministeren at tillade fængselsbetjente at bære peberspray i de lukkede fængsler, på de lukkede fængsels- og arrestafdelinger og i arresthusene. Det er desværre nødvendigt set i lyset af en stigende, rå og uacceptabel adfærd over for fængselsbetjentene, der passer et hårdt arbejde og udfører en vigtig opgave for os alle sammen. Alt i alt en række, i alt otte, ændringer, som Liberal Alliance støtter.

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra fru Carolina Magdalene Maier, Alternativet. Værsgo.

Kl. 11:26

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få en uddybning af Liberal Alliances holdning til det element i lovforslaget, som handler om ude-

blivelsesdomme, altså at det fremover skal være sådan, at domstolene skal afsige en udeblivelsesdom, såfremt den tiltalte ikke møder op.

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:26

Christina Egelund (LA):

Jeg er med på, at der kan være nogle dilemmaer i det spørgsmål, men når vi har et retssystem, som jeg ved at også Alternativet kører sig om, når vi har solide retsinstanser og man så har mennesker, som er anklaget for noget, og som sjofler systemet ved, nogle gange flere gange, at udeblive fra behandlinger i retten, så synes jeg, det er rimeligt, at retssystemet kan håndtere det på en rimelig måde, specielt over for de forurettede og selvfølgelig over for andre implicerede i retssager.

Kl. 11:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Carolina Magdalene Maier.

Kl. 11:27

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Jeg er fuldstændig enig i, at den mulighed skal være der. Det, der ligger i det her lovforslag, er bare, at vi tager bemyndigelsen væk fra domstolene til selv at vurdere, om de vil afsige en dom, eller om de ikke vil. Og dermed kan man sige, at vi jo lige præcis fratager vores domstole en myndighed, som jeg fornemmer at Liberal Alliance enig med os i Alternativet i er enormt vigtig, nemlig at vi har den uafhængige instans, som træffer de her beslutninger, som handler om faglig praksis. Så det er mere i forhold til det: om Liberal Alliance synes, det er en positiv udvikling, at vi nu tager den myndighed væk fra domstolene og lægger den over i, kan man sige, ministeriet, i og med at vi siger, at domstolene *skal* afsige en udeblivelsesdom.

Kl. 11:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:27

Christina Egelund (LA):

Det er jo i høj grad et spørgsmål om udlægning. Det er rigtigt, at man kan sige, som spørgeren gør det, at vi fratager domstolene bemyndigelsen. Man kan også sige, at vi med det her tager ansvar for at sikre, at der er den respektfulde omgang med retssystemet, som jeg synes der skal være. Så det er jo et spørgsmål om ord. Men det er helt sikkert noget, som vi vil følge løbende, og jeg er helt med på også de retssikkerhedsmæssige dilemmaer, som der er i det. Men jeg synes, at med den måde, som lovforslaget er udformet på, rammer det en meget fin balance, og jeg synes sådan set, det er okay, at vi kan gå ind og tage ansvar for at tage hånd om det, når vi kan se, at der er et problem med, at der sjofles med det samlede retssystem og særlig med de forurettede.

Kl. 11:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er fru Carolina Magdalene Maier, Alternativet. Værsgo.

Kl. 11:28

(Ordfører)

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Tak for det. Som en del ordførerne indtil videre har været inde på, er det her lovforslag jo sammensat af forskellige elementer, og i Alter-

nativet har vi det på samme måde som en del af de andre partier, nemlig at der er elementer, som vi helt klart kan støtte, og så er der elementer, som vi synes er ret problematiske.

Et entydigt positivt element i det her lovforslag er selvfølgelig, at man med lovforslaget vil sidestille incestofre, altså personer, der har været udsat for incest, med personer, som har været udsat for voldtægt, i forhold til aktindsigt og offentlig omtale. Det er klart, at det er en helt tydelig og utvetydig forbedring i forhold til den nuværende lovgivning.

Vi er også klart positive med hensyn til de takter, der er i forhold til digitalisering. Der er ingen tvivl om, at vores retssystem trænger til at blive rusket lidt op i i forhold til de muligheder, der er inden for digitalisering, og at man ikke er fulgt med på samme måde i vores retssystem, som man er på andre områder i samfundet. Så derfor er vi klart positive over for, at man gør brug af de muligheder for digitalisering, der er.

Det er dog også nødvendigt med en vis tolerance over for de borgere i vores samfund, som måske ikke på samme måde følger med i den digitale udvikling, og her tænker vi særlig på, at der selvfølgelig er socialt udsatte, som ikke gør brug af de digitale virkemidler, og som ikke har en e-Boks. Og det er jo muligt for dem i forhold til hele det offentlige system at frasige sig at få kommunikation via e-Boks. Det skal det selvfølgelig fortsat være, men man skulle måske overveje i forbindelse med den her digitalisering af forkyndelsen, at de socialt udsatte får at vide, at det nu ligger i e-Boks-regi, og at man skal gøre en ekstra indsats fra systemets side for, at det også når frem til de mennesker, der har frasagt sig at få forkyndelser eller meddelelser via e-Boks.

Jeg synes også, det er vigtigt at følge op på praksiserfaringerne i forhold til det her med digitalisering, for det er ret vigtigt, at vi ikke afholder nogen fra at få den nødvendige information, fordi de af en eller anden grund ikke får kigget i deres e-mails eller e-Boks.

Så er der også nogle andre problematiske elementer i lovforslaget. Der er nogle af de andre ordførere, der har været inde på det, og jeg nævnte det også lige i mit spørgsmål til Liberal Alliance. Vi synes, det er problematisk i forhold til det her element med, at domstolene fremadrettet *skal* afsige en udeblivelsesdom, såfremt den tiltalte ikke møder op.

Vi anerkender – og det vil jeg gerne understrege – at der er udfordringer med, at en del tiltalte ikke møder op til deres retssager. Jeg vil dog sætte spørgsmålstegn ved, hvor store de udfordringer er. Altså, Institut for Menneskerettigheder nævner jo tallene i deres hørings svar, og det her med at sige, at det er sådan en helt generel tendens, at der er mange tiltalte, der sjofler vores retssystem ved ikke at møde op, skal måske nuanceres en lille smule. For tallene viser jo, at ud af 4.000-6.000 retsmøder i samtlige byretter, landsretter og Grønlands Landsret var der 178, som blev udsat, fordi der ikke var nogen, der mødte op. Så det er bare et opråb om en lille smule nuancering.

Men det er klart, at det principielle problem med det element i lovforslaget jo handler om, at vi fratager domstolene myndighed i forhold til at være dem, der vurderer, om der skal afsiges en udeblivelsesdom, og det synes vi principielt er rigtig problematisk.

Der er ingen tvivl om, at vi godt kunne gøre noget for at opfordre domstolene til måske i flere tilfælde at afsige nogle udeblivelsesdomme. Det har jeg sådan set ikke noget problem med, men jeg synes, det er et rigtig stort problem, at vi pålægger domstolene, at de *skal* afsige udeblivelsesdomme. Vi bør lade den beslutning ligge hos domstolene fremadrettet. Og det er jo også noget, som både Advokatrådet og Institut for Menneskerettigheder påpeger i deres hørings svar. Det kan være et stort retssikkerhedsproblem for den enkelte, hvis der er nogle grunde til, at man er udeblevet, som måske ikke lige er omfattet af det, der står her i lovforslaget. Så det element synes vi er meget problematisk.

Det sidste, jeg vil nævne, er i forhold til fastsættelse af salæret. Det er helt rigtigt, som fru Trine Bramsen var inde på i sin ordførertale, at vi jo lige præcis i Danmark har et retssystem, som vi faktisk i høj grad kan stole på. Jeg er faktisk meget tryk ved retssystemet i Danmark; jeg er enormt tryk ved de domstole, vi har. Lige præcis derfor skal vi fastholde den uafhængighed, der ligger der, og når vi begynder at sige, at det er ministeriet, der skal fastsætte salæret til forsvarsadvokaterne, som er ministeriets egne, kan man sige, modstandere i retssystemet, så har vi altså et principielt problem, for så begynder vi at blande æbler og pærer og bananer sammen. Og det synes vi ikke man skal. Så lige præcis den tillid, vi har til vores retssystem, ligger jo i, at vi har fundet ud af at organisere det sådan, at det er den uafhængige myndighed, der fastsætter salæret til forsvarsadvokaterne, og det skal det fortsat være. Så det synes vi er et principielt problem.

Jeg vil ikke sige mere – min taletid er udløbet nu. Så med det kan jeg bare sige, at på grund af at der er de her forskellige elementer, hvoraf vi kan støtte nogle og ikke støtte andre, kan vi ikke støtte lovforslaget i sin helhed.

Kl. 11:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Zenia Stampe, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 11:34

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Det er jo en blandet landhandel, og må jeg ikke derfor starte med som en indledende bemærkning at opfordre Justitsministeriet og justitsministeren til at opdele den her type forslag en lillebitte smule mere. Det her forslag indeholder syv forslag, og det er jo ikke, fordi vi ville have lyst til at sidde her i måske 7 timer, hvis vi lavede et lovforslag pr. punkt, men man kunne måske overveje at klumpe dem lidt sammen efter tema. Der kunne jo være noget, der handlede om digitalisering – altså som eksempel på en klump.

Jeg synes, det bliver en lidt underlig debat, vi har her i Folketinget, hvor der er ganske kort tid til nogle temmelig principielle diskussioner. Det skal være den overordnede kommentar, men jeg kommer også til at holde en ordførertale, som jeg plejer – hvor jeg siger, at der er noget, vi godt kan støtte, noget, som vi er mere tvivlende over for, og noget, vi er imod.

Alt det, der handler om digitalisering, digital forkyndelse, telefonforkyndelse, digital kommunikation i strafferetsplejen, kan vi godt støtte. Men vi ser også problemer i det. Altså, helt åbenlyst er det jo et problem, at man har begrænset forsvarrets adgang til at tage computer og iPad, altså elektroniske hjælpemidler, med i fængslerne – det kolliderer jo helt åbenlyst med digital kommunikation i strafferetsplejen. Det er nogle konkrete problemer, som jeg håber at justitsministeren løser. Så kan vi selvfølgelig også godt støtte den del, der handler om at sidestille forurettede i en straffesag om incest med forurettede i sager om seksualforbrydelser.

Så kommer der det, vi er tvivlende over for eller direkte imod. En ting er den øgede anvendelse af udeblivelsesdomme, ja, ikke bare en øget anvendelse, men også en automatisering så at sige, altså det, at man fjerner beslutningen fra dommerne og gør det til et obligatorisk krav. Det bryder vi os ikke om. Det gør vi heller ikke, når det gælder begrænsningen med hensyn til at få genoptaget en sag, og at der i stedet indføres adgang til anke, hvilket er noget mere bøvlet. Det stiller vi os stærkt kritiske over for, og det samme gør sig gældende i forhold til den øgede anvendelse af peberspray som del af den almindelige personlige udrustning. Vi er slet ikke afvisende over for at bruge peberspray i nogle tilfælde – det er jo den sidste mulighed, og den er nogle gange nødvendig – men vi synes, det er et lidt løst mandat, vi giver justitsministeren, i et spørgsmål, som er så vigtigt. Vi synes simpelt hen, der er for lidt kød på til for alvor at være tryk ved

at give det mandat. Det sidste, som vi også er stærkt kritiske over for, er altså at flytte den her takstfastsættelse fra landsretspræsidenterne til Justitsministeriet, som er overordnet for anklagemyndighederne, altså forsvarrets modpart i retssalen. Det mener vi er stærkt problematisk.

Så med de ord kan konklusionen jo ikke være anderledes, end at vi ikke kan støtte det samlede forslag. Hvis ministeren var indstillet på at dele det op i nogle forskellige klumper og stykker, skulle vi nok kunne stemme for noget af det, men den samlede pakke kan vi altså ikke støtte. Og jeg kommer altså med en opfordring til, at man fremover prøver at sakse de her store blandede landhandler op i nogle mere sammenhængende dele – for den demokratiske behandlings skyld.

Kl. 11:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 11:38

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg har det på samme måde som mine kolleger fra Radikale Venstre, og som Enhedslistens ordfører var inde på, er det her jo en meget blandet landhandel, og derfor kunne det være fint at få det delt. Der er jo allerede blevet sagt meget om de forskellige elementer, så jeg vil bare hurtigt gå igennem, hvad vi fra SF's side mener om de enkelte dele.

Om bemærkningernes punkt 2.1 og 2.2 om forkyndelse i straffesager vil jeg sige, at det synes vi er fremragende. Det fungerer dårligt, og mange udebliver, så det vil blive rigtig godt med bindende forkyndelse.

Vi er også positive over for elektronisk kommunikation, det er punkt 2.3. De høringssvar, der har været, med en lille løftet pegefinger om, at vi også skal huske, at der er mange, der stadig væk har det svært i den digitale tidsalder, er jeg sikker på at ministeren også er klar over. Men det er godt at kunne gøre tingene smartere, så længe man tager hensyn til dem, der også har det svært med det.

Om udeblivelsesdomme vil jeg sige, at jeg synes, det er dybt krænkende for retsfølelsen, når folk udebliver af, hvad skal man sige, urimelige årsager. Det er også dyrt. Derfor synes vi fra SF's side, at det kan være fint med udeblivelsesdomme, men det må bero på en konkret vurdering, og vi skal ikke fratage domstolene den vurdering. Så vi har ikke noget problem med udeblivelsesdomme i nogen tilfælde, men vi synes altså ikke, at det er noget, der skal være automatiseret. Det må være domstolene som myndighed, der foretager den vurdering. Så det kan vi ikke støtte.

Hvad angår domsmænd, synes vi, det er fint, at de ikke skal med til de helt banale sager, og hvis sagerne udvikler sig, ender de jo alligevel i landsretten ved et nævningeting, så det kan vi også støtte.

Noget af det, der er rigtig, rigtig godt i det her lovforslag – hvad flere har nævnt – er jo netop anonymiseringen af incestofre. Det er på høje tid. Som nogle høringssvar har været inde på, kan det selvfølgelig være lidt svært i forhold til de familiære forbindelser, der jo i sagens natur er i incestsager, men vi synes, det er rigtig godt, at det nu bliver sidestillet.

I forhold til peberspray i fængslerne vil jeg sige, at Fængselsforbundet jo selv har bedt om det. Det er også en af de mest udsatte magtanvendelsesgrupper i vores samfund, og vi har en forpligtelse til at beskytte dem. Men det må ikke blive en sovepude. Øget mulighed for magtanvendelse løser jo ikke de massive problemer med overbelægning af negativt stærke fanger, der er i fængslerne – og jeg håber også, at ministeren vil anerkende, at det i sig selv ikke løser hele problemet – eller de overfald, vi har set, uden for fængslerne.

Vi anerkender de høringssvar fra Institut for Menneskerettigheder og andre, der har problematiseret det, at man har peberspray som almindeligt udstyr i fængslerne, og så synes jeg også, at lovforslaget er for upræcist, når der står noget om peberspray og andre magtanvendelsesmidler. Justitsministeriet skriver godt nok i svaret, at det ikke er meningen, at det skal udvides til andre magtanvendelsesmidler, for det handler om peberspray, men så skal man skrive det. For det åbner jo for, at det også kan blive alle mulige andre magtanvendelsesmidler.

For at vi kan støtte den del om peberspray som standardudstyr, skal der lidt mere sprog til. Vi synes, der mangler lidt mere sprog om, hvordan det skal bruges, i hvilke situationer og af hvilke grupper af fængselsbetjente.

Hvad angår regulering af taksterne, kan man jo selvfølgelig synes, at mange advokater har en ekstremt høj timetakst, men det er sådan, det er, og de salærer, som forsvarsadvokaterne får, gør bare, at vi har et problem med at rekruttere dem. Hvis det derudover skal flyttes over til ministeriet for yderligere at blive sat ned, synes vi simpelt hen det er et problem. Den del af det kan vi ikke støtte: hverken at det bliver sat ned, eller at den kompetence bliver taget fra domstolene.

De sidste to ting, jeg lige vil komme ind på, er, at Advokatrådet savner en vurdering af forslagens forenelighed med den europæiske menneskerettighedskonvention. Generelt set synes jeg – og specielt på det her område – at det burde være naturligt, at man, samtidig med at man screener et lovforslag for administrative konsekvenser og økonomiske konsekvenser, også screener det for retssikkerhedsmæssige konsekvenser. Det er underligt, at vi har en række punkter, som ministeriets embedsfolk sætter ja eller nej ud for, med hensyn til om det bliver dyrt for det private, for det offentlige, om det har administrative konsekvenser, om forholdet til EU-retten osv., men ikke om, hvad det her lovforslag betyder for retssikkerheden. Derfor havde jeg også et forslag for et års tid siden om, at man i det skema, som blev udviklet i forbindelse med lovforslag, også skulle have en vurdering af lovforslaget med hensyn til retssikkerheden. Det budskab vil jeg bare gerne gentage; det synes jeg kunne være fint.

Den allersidste ting er, at det jo er meget spændende, hvad der er blevet af det med hemmelige ransagninger. Der står en enkelt sætning på bageste side om, at det er udgået. Ministeren kunne måske oplyse os om, hvorfor det er udgået.

Kl. 11:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Lisbeth Bech Poulsen. Den næste ordfører er hr. Naser Khader, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:44

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Der er to primære formål med lovforslaget. Det første er at sikre, at behandlingen af straffesager fungerer så effektivt som muligt, og det andet er at fastholde respekten for retssystemet.

Som flere ordførere har været inde på, indeholder lovforslaget en række lovændringer, der tilpasser og forenkler dele af strafferetsplejen, så vi bedre kan udnytte både politiets, domstolenes og anklagemyndighedens tid og tidsrettelæggelse. Det gælder ikke mindst forslaget om at gøre det muligt i stigende omfang at anvende digital kommunikation i strafferetsplejen og også forslaget om at flytte forkyndelsesopgaven fra politiet til retterne.

Lovforslaget gør det også muligt at komme med udeblivelsesdomme, for vi oplever desværre i alt for mange straffesager, at sagerne må udsættes eller omberammes, fordi folk ikke møder op, og det er skidt for den forurettede, for dommeren, for forsvareren, for anklageren osv. osv., og det trækker også sagen ud, og det kan vi ikke være bekendt.

Forslaget indeholder også muligheden for, at fængselsbetjente kan gå rundt med peberspray. Det synes vi er fornuftigt. Der har været flere sager, hvor der har været meget, meget grove overfald på fængselsbetjente. I dag skal de hen til et depot for at hente peberspray. Fremover vil de få lov til at gå rundt med det, og det synes vi er fornuftigt.

Alt i alt er det et fornuftigt lovforslag, som vi i Det Konservative Folkeparti støtter.

Kl. 11:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det ministerens tur. Værsgo.

Kl. 11:46

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det. Tak til ordførerne for tilkendegivelserne. Jeg konstaterer, at der alt andet lige ser ud til at tegne sig et flertal for, at det her lovforslag kan blive vedtaget, og jeg er helt med på, at der er nogle ting, der naturligvis skal drøftes nærmere i udvalgsbehandlingen.

Det er afgørende for mig som justitsminister, at vi sætter håndfast ind mod kriminalitet, så danskerne kan være trygge på gaden og i deres hjem, og så er det samtidig vigtigt, at straffesager gennemføres hurtigst muligt, af hensyn til at ofre for forbrydelser kan komme videre med deres liv og for at fastholde respekten for retshåndhævelsen. Derfor skal vi løbende have fokus på at sikre de bedst mulige rammer for en effektiv strafforfølgning, og dette lovforslag har grundlæggende til formål at sikre, at behandlingen af straffesager fungerer så effektivt som muligt på en retssikkerhedsmæssigt forsvarelig måde.

Herudover har det til formål at fastholde respekten for retssystemet. Lovforslaget indeholder derfor en række lovændringer, der tilpasser og forenkler dele af strafferetsplejen, bl.a. med henblik på at sikre respekten for retsvæsenet og en hensigtsmæssig udnyttelse af politiets, anklagemyndighedens og domstolenes ressourcer og tilrettelæggelse af sagsbehandlingen. Det gælder ikke mindst forslag om at gøre det muligt i stigende omfang at anvende digital kommunikation i strafferetsplejen og forslaget om at flytte forkyndelsesopgaven fra politiet til retterne.

Hertil kommer forslag om udeblivelsesdomme. Vi oplever desværre, at alt for mange straffesager må udsættes eller omberammes, fordi den tiltalte ikke møder op til retsmødet. Det er ikke rimeligt over for de forurettede, og det er ikke rimeligt over for de vidner, der har været indkaldt, eller den dommer, anklager og advokat, som har brugt tid på at forberede sig på sagen, og det trækker straffesagen unødigt ud. Derfor foreslår regeringen også en ændring af reglerne om udeblivelsesdomme. Ændringerne indebærer, at der fremover skal afsiges en udeblivelsesdom, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring om det og betingelserne for at afsige en udeblivelsesdom i øvrigt er opfyldt. Det er kun rimeligt og efter regeringens opfattelse ikke retssikkerhedsmæssigt betænkeligt eller problematisk i forhold til vores forpligtelser.

Forslaget indeholder herudover en række andre ændringer af retsplejeloven, som jeg ikke vil komme nærmere ind på nu og her.

Jeg vil dog knytte et par korte bemærkninger til forslaget, der gør det muligt for fængselsbetjentene at bære peberspray som en del af den almindelige udrustning. Vi har jo desværre på det sidste set flere og grovere overfald på fængselsbetjente. Det skal vi reagere på. Fængselsbetjente i f.eks. lukkede fængsler, hvor klientellet er hårdt, skal have mulighed for at reagere hurtigt og effektivt i en voldsom konfliktssituation, og her er det uhensigtsmæssigt, at peberspray først skal udleveres fra et depot, når sådan en situation opstår. Det foreslås, at det skal være muligt for fængselsbetjentene at bære peberspray som en del af den almindelige udrustning. Det er derfor, det forslag er med. Det her forslag handler ikke om reglerne for anvendelse af peberspray.

delse af peberspray, men blot det, at fængselsbetjentene har mulighed for at bære det.

Kl. 11:52

Med de bemærkninger vil jeg takke ordførerne for indlæggene. Jeg ser frem til den videre behandling her i Folketinget og står naturligvis til rådighed for besvarelse af spørgsmål, der måtte opstå under udvalgsarbejdet.

Kl. 11:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er en kort bemærkning fra hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:50

Rune Lund (EL):

Det er om peberspray. I dag er det sådan, at justitsministeren kan fastsætte regler omkring anvendelsen, men det, som det her lovfor-slag indebærer, er, at det også fremover skal være sådan, at justitsmi-nisteren kan fastsætte regler om bæring af magtmidler, herunder bl.a. peberspray. Men ville det ikke være mere passende, hvis rammerne omkring det blev reguleret ikke i en bekendtgørelse fra ministeren, men via lovgivning i Folketinget, sådan som vi f.eks. gjorde, da vi havde behandlingen af L 17? Og dengang var justitsministeren ikke justitsminister, men han var ordfører og udtalte under førstebehand-lingen, at det var sund fornuft, at det blev reguleret direkte i loven, og det var så politiloven.

Så mit spørgsmål vil egentlig være: Er det ikke lige så meget sund fornuft på det her område at regulere det i loven? Det er det ene. Og det andet er jo, at det ikke kun vedrører peberspray, men i virkeligheden også vedrører andre ikke nærmere definerede magt-midler, og er det ikke et yderligere argument for, at det her er noget, der bør være reguleret i loven og ikke via en bekendtgørelse?

Kl. 11:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 11:51

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg synes, at der er stor forskel på, om det handler om, at man har et magtmiddel, og om det handler om, hvor man kan bruge det. Altså: Her har vi jo en situation, hvor der er brug for i en periode, at betjen-tene i et lukket fængsel har det og kan bære det, og at det så er noget, justitsministeren kan sige ja til. Hvis det nu handlede om, hvordan man bruger en peberspray, ligesom man gør ved politiet, altså hvad reglerne for at bruge det er, så synes jeg selvfølgelig, det hører sig til, at vi vedtager det i Folketinget.

Men det her handler jo sådan set bare om, at man kan sige: Ja, det er i orden, nu må man gerne bruge peberspray. Der er brug for det. Fængselsbetjentene i et lukket fængsel har brug for det af sikker-hedsmæssige hensyn. Det er jo ikke reglerne om anvendelsen, det her forslag handler om.

Kl. 11:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Rune Lund.

Kl. 11:52

Rune Lund (EL):

Okay. Men skal svaret så forstås sådan, at justitsministeren er åben over for, at anvendelsen af peberspray også er noget, som skal være reguleret af loven fremover, og ikke, som det er i dag, noget, som kan reguleres af ministeren i en bekendtgørelse?

Kl. 11:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Altså, forslaget her handler jo bare om, at man må gå med det. Hvor-dan man så bruger det, og i hvilke situationer man bruger det, er jo en helt anden diskussion. Det her er jo en ren diskussion om, at man overhovedet kan sige ja til, at de må have det. Jeg tror altså, at alle herinde ved, at vi har nogle udfordringer i vores fængsler, og det vender vi tilbage til senere på året, for det er jo ikke gjort med det her. Vi har rigtig meget at tale om, når det angår vores fængsler, og det håber jeg vi får samlet et bredt flertal i Folketinget om. Der skal mere til. Men det handler altså også om tryghed for de ansatte og muligheden for at bære peberspray.

Kl. 11:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er det Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folke-parti, kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 11:53

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Jeg hører også ligesom hr. Rune Lund, at ministeren, også på baggrund af ministerens tidligere udtalelser, da ministeren var ordfø-rer, er åben over for, at vi så regulerer det i loven, så det er Folketin-get, der beslutter det. Det er jo også noget af det, som nogle af hø-ringssvarene er inde på, bl.a. Institut for Menneskerettigheder, at det skal være nærmere defineret i selve loven. Det hører jeg jo egentlig at ministeren er åben over for, og det kan vi jo så tage i udvalgsbe-handlingen. Men jeg vil stille et spørgsmål om, hvorfor ændringen af retsplejelovens § 799 om hemmelig ransagning er udgået af det sam-lede lovkompleks.

Kl. 11:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 11:53

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er rigtigt, at der står, at forslaget om at udvide politiets adgang til at foretage hemmelige ransagninger til også at omfatte grove do-pingsager og visse grove sager om økonomisk kriminalitet ikke er medtaget i lovforslaget her. Det skyldes selvfølgelig en overvejelse om, at når man udvider anvendelsen af indgreb som f.eks. hemmeli-ge ransagninger, så skal man jo overveje det særlig grundigt og også overveje, om det hører til i en sag som den her, hvor man samler rig-tig mange områder. Nogle ville sige, at det er lidt mindre ting, men det er det selvfølgelig ikke.

Men det her er jo meget et samlelovsforslag, og der har vi det nok sådan, at vi jo nu skal i gang med at kigge på en rocker-bande-pakke og intensivere kampen der, og der ville det måske i den forbindelse være mere naturligt at se på, hvilke værktøjer der er nødvendige for politiet i den kamp, herunder hemmelige ransagninger. Så det er så-dan en vurdering af, hvornår det er, at man skal udvide den ordning, hvornår skal det ske, og derfor er det taget ud her.

Kl. 11:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 11:54

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg er helt enig med ministeren i, at det jo er en stor og vigtig princi-piel diskussion, som ikke hører hjemme i et bunkelovforslag eller et bunkeforslag som det her. Det kan man jo sige helt principielt på en række områder, hvor vi af pragmatiske hensyn samler flere ting i ét lovforslag, men det har altså også nogle konsekvenser, der bl.a. bety-

der, at vi ordførere tit beder om at få noget delt op. Jeg tror også, at ministeren som ordfører har oplevet, at der er dele, man kan støtte, og dele, man ikke kan støtte. Venstres retspolitiske ordfører var jo også meget kritisk over for lige præcis det her forslag og er enig i, at det bør tages selvstændigt på grund af det principielle omfang.

Kl. 11:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 11:55

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):
Ja, det kan vi så bekræfte hinanden i.

Kl. 11:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er der ikke flere, der har bedt om ordet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.
Det er vedtaget.

Vi venter med det sidste punkt på dagsordenen til kl. 13.00 efter frokostpausen.

Mødet er udsat. (Kl. 11:56).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Overførsel af opgaver fra Udlændinge- og Integrationsministeriet til Flygtninge- og Udlændingenævnet og Udlændingenævnet m.v.).

Af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 15.12.2016).

Kl. 13:00

Forhandling

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Mødet er genoptaget.

Hvis Venstres ordfører vil være lidt opmærksom, kan Venstres ordfører få mulighed for at begynde her. Vi savner den socialdemokratiske ordfører lige nu, da han skulle hente papirer.

Undskyld, det er hr. Martin Henriksen nu. Respekt for partistørrelsen. Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:01

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, formand. Vi viger gerne pladsen for Venstre en anden gang, hvis det skal være, det skal ikke komme an på det.

Tak for ordet. Forslaget, som vi behandler, handler primært om at overføre kompetencer fra ministeriet til en række navn og styrelser, og det finder vi i Dansk Folkeparti af flere grunde er problematisk. Vi mener bl.a., at det er forkert, at regeringen med lovforslaget overfører flere kompetencer til Flygtningenævnet. Dansk Folkeparti støtter ikke en styrkelse af Flygtningenævnet; faktisk ønsker vi at nedlægge nævnet. Det er også værd at nævne, at udlændingelovens regler om Udlændingenævnet ikke er sat i kraft for Færøerne og Grønland. Udlændingestyrelsens afgørelse om visum til Færøerne og

Grønland vil således ikke kunne påklages til Udlændingenævnet, som regeringen ellers lægger op til for en del sagers vedkommende. Disse sager vil fortsat skulle behandles af ministeriet i overensstemmelse med de regler, som nu engang gælder for Færøerne og Grønland. Dermed skabes der forskellige regler inden for rigsfællesskabet, hvilket kunne undgås med en fastholdelse af den eksisterende lovgivning.

Fordi der nu gøres forskel inden for rigsfællesskabet, vil Udlændingestyrelsen i en række sager, hvor der er ansøgt både om Schengenvisum og om visum til Færøerne og Grønland, skulle vejlede om klageadgangen til Udlændingenævnet vedrørende den del af afgørelsen, som vedrører ansøgning om Schengenvisum, og om klageadgangen til ministeriet vedrørende den del af afgørelsen, der vedrører ansøgning om visum til Færøerne og Grønland. Det synes vi i Dansk Folkeparti er noget rod, og det rod kan vi undgå ved at fastholde de nuværende regler på området.

I forhold til de øvrige elementer i lovforslaget mener vi ikke, der er noget problem i, at sager på udlændingeområdet i visse tilfælde kan påklages til ministeriet eller til ministeren. I Dansk Folkeparti mener vi, at der er brug for mere politisk styring af udlændingeområdet og ikke mindre, og derfor ser vi ingen grund til at flytte klageadgangen til en række navn og styrelser. Faktisk så vi i Dansk Folkeparti gerne, at der blev iværksat et arbejde, som skulle munde ud i, at klageadgangen helt generelt afskaffes eller mindskes inden for udlændingeområdet, således at hovedreglen bliver, at den afgørelse, som bliver truffet i første instans, er en endelig afgørelse, og så bør der i ganske særlige tilfælde være mulighed for, at en minister, eventuelt efter indstilling fra et folketingsudvalg, kan omgøre en afgørelse, som er truffet i første instans.

Som jeg læser lovforslaget, oprettes der til og med nye klagemuligheder på udlændingeområdet, hvilket trækker i den forkerte retning. Det vil vi også spørge ind til i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Bl.a. vil vi have oplyst, hvilke merudgifter der er knyttet til, at klageadgangen på en række områder udvides.

Der er dog også et par positive elementer i lovforslaget, men som det ser ud på nuværende tidspunkt, bliver det et nej herfra til det samlede lovforslag, da det samlet set trækker i den forkerte retning. Lovforslaget svækker den politiske styring af udlændingeområdet. I Dansk Folkeparti ønsker vi færre klagemuligheder, ikke flere, og vi ønsker mere politisk styring og ikke mindre. Det var det.

Kl. 13:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så går vi tilbage i ordførerrækken, og så lader vi Socialdemokraterne få ordet, og det er hr. Mattias Tesfaye, der nu har fået fat på sine papirer. Værsgo.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Tak skal du have. Vi ser positivt på forslaget. Vi er tilhængere af en stram udlændingepolitik, men vi er også tilhængere af en ordentlig udlændingepolitik. Med det her lovforslag flytter opgaver fra ministeriet til de mere uafhængige instanser – Flygtningenævnet og Udlændingenævnet. Det skaber mere klarhed og fjerner mistanke om politisk indblanding i enkeltsager. Herudover indeholder forslaget en række andre justeringer af lovgivningen, som bl.a. betyder, at muligheden for at klage over en afgørelse for nogle sagers vedkommende udvides.

Danmark kan ikke håndtere en tilstrømning, som vi særlig så i 2015. Det er alt for mange. Det vil presse det danske velfærdssamfund både økonomisk og kulturelt, og derfor har vi støttet de stramninger i udlændingeloven, som har været behandlet her i Folketinget. Vi har endda foreslået yderligere stramninger og fået dem vedtaget

sammen med SF og Dansk Folkeparti, og det har sammen med andre initiativer alt sammen betydet, at tilstrømningen er aftaget kraftigt. Men når vi strammer for adgangen til Danmark, når vi beslutter at være mere strikse i udstedelsen af nye opholdstilladelser, er det samtidig vigtigt, at de myndigheder, der står bag afgørelserne, træffer sine beslutninger på baggrund af gennemtænkte procedurer, som både danskere og udlændinge kan forstå. Det her lovforslag skaber lidt mere klarhed, lidt mere politisk armslængde, og det er positivt.

Det er samtidig vigtigt for Socialdemokratiet at fastslå, at selv om enkeltsager i medierne kan være trælse for den til enhver tid siddende minister – det har vi også et par i vores egen folketingsgruppe der kan bekræfte – har de samtidig i flere tilfælde vist sig at være nyttige i forhold til at få fokus på lovgivningen, og hvordan den administreres. Det er bl.a. på baggrund af sådan nogle enkeltsager, at vi inden alt for længe skal behandle et forslag om ændringer i reglerne for studieopholdstilladelse. Derfor vil vi i Socialdemokratiet i udvalgsbehandlingen understrege, at vi anser det for vigtigt, at folketingsmedlemmer kan gå ind i konkrete sager, hvis de oplever, at lovgivningen ikke administreres hensigtsmæssigt; det er en del af Folketingets normale arbejde. Det er med de kommentarer, vi ser frem til diskussionen.

Kl. 13:06

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Så nåede vi til hr. Marcus Knuth fra Venstre. Værsgo.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Marcus Knuth (V):

Tak, formand. Jeg ser ikke nogen grund til at gengive kernen i det her lovforslag. Det har de to tidligere ordførere lige gjort. Sagerne, som de to nævn, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, kommer til at overtage fra ministeriet, læner sig kraftigt op ad de sager, som de to nævn allerede behandler i dag. Overflytningen giver departementet mulighed for at fokusere på det, der er ministeriets egentlige kerneopgave, nemlig minister- og folketingsbetjening, og så er det hensigtsmæssigt, at behandlingen af samme type sager ikke ligger på alt for mange forskellige skriveborde. Det sikrer kontinuitet i afgørelserne, hvilket i sidste ende er en god ting.

Venstre mener, at lovforslaget her indeholder nogle rigtig fornuf-tige ændringer, der fungerer som en slags oprydning i de opgaver, der ligger på området. Når vi har organer som Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, kan vi lige så godt bruge de kompetencer, der ligger dér. Så ved jeg godt, at der er en bekymring for, at det måske kan give en øget klageadgang. Det er jeg nu ikke så bekymret for, ikke mindst set i lyset af at vi for nylig har forbedret sammensætningen af Flygtningenævnet. Derfor støtter Venstre lovforslaget.

Kl. 13:07

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til ordføreren. Den næste i rækken, der er dukket op, er fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg forsøger altid at dukke op i Folketingssalen. Retssikkerheden på udlændingeområdet er jo ikke altid ideel, synes jeg. Man kan f.eks. frygte, at kvaliteten af Flygtningenævnets afgørelser falder med den beslutning, som et flertal i Folketinget traf i sidste måned, om, at Udenrigsministeriet og Dansk Flygtningehjælp ikke længere skal indstille medlemmer til Flygtningenævnet. Men når det er sagt, repræsenterer det her lovforslag, som vi behandler i dag, jo altså et

fremskridt, nemlig en overførsel af kompetence i klagesager fra Udlændinge- og Integrationsministeriet til henholdsvis Flygtningenævnet og Udlændingenævnet. Det gælder bl.a. sager om uledsagede mindreårige, visumsager og en række andre sager.

Allerede med udlændingeloven fra 1983 blev klager i asylsager fjernet fra ministerens bord og placeret i det nye uafhængige domstolslignende organ, Flygtningenævnet. Den tanke støtter Enhedslisten, ligesom vi i 2012 støttede, at en række andre klagesager på udlændingeområdet blev fjernet fra ministeriet og lagt i det nyoprettede Udlændingenævn. Hvis man vil undgå, at menneskeskæbner bliver kastebold for medier og politikere, synes jeg jo, det er en god idé at lægge de konkrete afgørelser i uafhængige organer. Og hvis man så kommer frem til, at en enkeltsag viser, at loven er forkert, må man jo ændre loven. Så vi støtter altså hovedretningen i det her lovforslag.

Man kan så diskutere, om Flygtningenævnet og Udlændingenævnet har tilstrækkeligt med ressourcer, og om for mange af klagesagerne fremover vil skulle afgøres af nævnsformanden alene eller på et rent skriftligt grundlag, men samlet set synes vi jo altså, at det er et fremskridt at placere flere klagesager i nævnene. Derfor kan vi som udgangspunkt støtte det her forslag.

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Laura Lindahl, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Laura Lindahl (LA):

Tak for det. Som det er blevet nævnt i de tidligere ordførertaler, er der en tale om et lovforslag, hvor man flytter en række klagesager fra Udlændinge- og Integrationsministeriet til henholdsvis Flygtningenævnet og Udlændingenævnet. Vi synes også i Liberal Alliance, at det giver rigtig god mening. Det giver klarhed, og den politiske armslængde er vi også tilhængere af. For det betyder jo ikke, at man som politiker ikke kan forholde sig til enkeltsager og ændre loven, hvis man mener, at loven er forkert, men overordnet mener vi, at det her styrker retssikkerheden. Så i Liberal Alliance tilslutter vi os også lovforslaget.

Kl. 13:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak for det. Så er vi nået til fru Josephine Fock fra Alternativet. Værsgo.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Som de øvrige ordførere også har været inde på, er det jo overførslen af opgaver fra Udlændinge- og Integrationsministeriet til Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, vi her behandler. I Alternativet er vi på linje med de fleste af høringssvarene, som siger, at forslaget overordnet set vil styrke retssikkerheden, og det synes vi jo er rigtig vigtigt, fordi flere af de udlændingeretlige afgørelser hermed vil blive truffet af uafhængige domstolslignende organer, hvor fagligheden allerede er funderet, i stedet for at blive afgjort administrativt af Udlændinge- og Integrationsministeriet. Vi finder det også positivt, at der etableres en klageadgang i Udlændingenævnet for visse sager, der i første instans behandles af Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Jeg synes så lige, det er vigtigt at pege på, at Udlændingenævnet ikke selv finder det i overensstemmelse med sit generelle kompetenceområde, at det skal have flere af de her foreslåede overførsler af specifikke klagesager. Jeg har noteret mig ministeriets svar, men jeg synes, det er noget af det, det er vigtigt lige at arbejde lidt videre

med i udvalgsbehandlingen. For det er helt klart, at når vi gør det her, så er det vigtigt, at der både er fokus på, at kompetencerne er der og så sandelig også ressourcerne. Så det er noget af det, jeg vil have fokus på i udvalgsbehandlingen. Men overordnet set er vi i Alternativet positive.

Kl. 13:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, og så er vi nået til fru Sofie Carsten Nielsen, Det Radikale Venstre.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tusind tak for ordet, formand. Også fra Radikale Venstres side bakker vi op om det her lovforslag. Vi er rigtig glade for, at man får lagt sager ud til de uafhængige nævn, Udlændingenævnet og Flygtningenævnet. Jo mere gennemsigtige reglerne er, jo mere klare og gennemsigtige klagemuligheder der er, jo bedre for retssikkerheden, og armslængden i klagebehandlingen er en god idé, for det giver mere uafhængige afgørelser.

Jeg har det ligesom de tidligere ordførere sådan, at høringsvarene jo selvfølgelig skal tages alvorligt, og at vi i udvalgsbehandlingen må få afdækket, om der er ressourcer og kompetencer til at behandle de klagesager, der så vil komme. Vi har jo haft en tidligere behandling i forhold til kompetencerne i Flygtningenævnet. Det er bestemt heller ikke nogen hemmelighed, at vi i Radikale Venstre er kede af, at der ikke længere er kompetencer fra dem i forhold til mennesker på jorden, både der, hvor flygtningene kommer fra, og her, hvor de kommer til, i Dansk Flygtningehjælp og Udenrigsministeriet, som jo har den saglige og faglige viden om forholdene i verden. De er heller ikke længere en del af Flygtningenævnet. Men samlet set er det et rigtig fint skridt i den rigtige retning med de her overdragelser.

Kl. 13:14

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Den næste er hr. Holger K. Nielsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

I SF støtter vi også det her lovforslag. Specielt i de sager, som beskrives her, er det vigtigt, at der er en armslængde så meget som overhovedet muligt, og det er jo det, som man fremmer gennem det her lovforslag, og derfor bakker vi op. Jeg kan henvise til mange af de andre kloge bemærkninger, der er kommet fra ordførerne tidligere under debatten.

Kl. 13:14

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak for det. Så nåede vi til hr. Naser Khader, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Tak. Lovforslaget betyder, at behandlingen af en række klagesager overføres fra Udlændinge- og Integrationsministeriets departement til Flygtningenævnet og Udlændingenævnet. Vi forstår forslaget sådan, at sager, der i høj grad ligner de sager, som Flygtningenævnet og Udlændingenævnet allerede behandler, også placeres i Flygtningenævnet og Udlændingenævnet. Behandlingen af klagesager er som sådan ikke en del af et departements kerneopgave, så vi synes, det er

fornuftigt at flytte opgaverne ud til styrelserne, hvor man er eksperter i netop den type sagsbehandling.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi op om forslaget.

Kl. 13:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak for det. Efter en række prisværdigt korte indlæg er vi nu nået til udlændinge- og integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 13:15

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Først og fremmest tak til ordførerne for modtagelsen af forslaget. Jeg forstår, at der er nogle ting, der skal afdækkes i udvalgsbehandlingen, og det er jo helt på sin plads.

Med lovforslaget, som vi behandler i dag, foreslås det jo at overføre en række konkrete klagesager fra Udlændinge- og Integrationsministeriets departement til Flygtningenævnet og Udlændingenævnet. De sager, der med lovforslaget foreslås overført, har, som det også er blevet nævnt af en række ordførere, stor lighed med eller knytter sig til de sager, som allerede i dag behandles af Flygtningenævnet og Udlændingenævnet.

Det giver god mening, at behandlingen af konkrete klagesager ikke ligger i et departement, hvis primære opgave bør være at bistå den minister, der nu er, og så selvfølgelig også sørge for folketingsbetjeningen. Overførelsen er desuden hensigtsmæssig og giver god mening, da Flygtningenævnet og Udlændingenævnet er uafhængige og domstolslignende organer, som i forvejen besidder en stor ekspertise i behandlingen af konkrete sager. Herudover indeholder lovforslaget ændringer af reglerne om beskikkelsesperioden for Udlændingenævnets formand, reglerne for tilbagebetaling af gebyrer, en justering af klagesystemet på visumområdet samt en overførsel af visse sager fra Udlændingestyrelsen til Styrelsen for International Rekruttering og Integration – det, vi også i daglig tale kalder for SIRI.

De sagstyper, der foreslås overført til Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, vedrører forskellige udlænderetlige områder. Det er bl.a. sager om aldersfastsættelse og opholdstilladelse for uledsagede mindreårige asylansøgere. Det kan være sager om fastlæggelse af udlændinges identitet, det kan være klager over afslag på visum, hvor Udlændingestyrelsen har truffet en afgørelse i første instans. Men der er også andre sager.

Man kan så spørge, om der er en særlig grund til, at klagesagerne overføres fra Udlændinge- og Integrationsministeriets departement til Flygtningenævnet og Udlændingenævnet netop nu, og det er der faktisk ikke nogen særlig anledning til, altså at det sker netop nu, men derimod at det er hensigtsmæssigt at gøre. Man kan kalde det for en slags oprydning, som jeg også tror det var Venstres ordfører der benævnte det, som skal sikre, at Udlændinge- og Integrationsministeriets departement behandler færre konkrete klagesager og dermed får mere tid til at udføre de kerneopgaver, som traditionelt hører til i et departement.

Samtidig sikres det, at de konkrete klagesager bliver behandlet af den samme myndighed, som behandler andre lignende konkrete sager på udlændingeområdet. Flygtningenævnet og Udlændingenævnet er to uafhængige og domstolslignende organer, som med deres faglige viden på udlændingeområdet og ekspertise i behandlingen af konkrete sager er yderst kompetente til at behandle også de sager, som der foreslås overført.

Lovforslaget indeholder endvidere også en justering af klagesystemet på visumområdet. Det nuværende klagesystem er blevet sat i kraft fra maj 2015, og der foreslås da heller ikke en grundlæggende ændring af dette. Derimod foreslås en justering, der skal sikre en bedre udnyttelse af udlændingemyndighedernes ressourcer. Det vil også komme visumansøgerne til gavn. Justeringen indebærer en mulighed for, at flere typer af visumafgørelser, der træffes lokalt på de danske repræsentationer, ikke automatisk anses for påklaget, men

kun tages under klagebehandling, hvis dette ønskes. En udnyttelse af denne mulighed vil naturligvis tilgodesee de retssikkerhedsmæssige hensyn til bl.a. begrundelse og klagevejledning.

Endelig foreslås det, at Udlændingenævnets formand skal kunne beskikkes for en yderligere periode på 4 år og dermed vil kunne være nævnsmedlem for i alt 12 år. Her er der tale om et forslag, der svarer til den ordning, der gælder for Flygtningenævnets formand, som netop er blevet vedtaget her i Folketinget i december sidste år.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke for den opbakning, som forslaget har nydt her i dag, og så ser jeg frem til udvalgsbehandlingen. Jeg kan jo også høre, at der er en række skriftlige spørgsmål, der ligger og venter, og dem skal man selvfølgelig nok få svar på.

Kl. 13:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning, og den er fra hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:20

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Om sagsbehandlingstider sagde Venstre i valgkampen, at vi skulle have sagsbehandlingstiden ned på 3 måneder i begge instanser for asylsager. Så vidt jeg kan se, er man på over ½ år nu bare i første instans, og nu lægger vi så yderligere opgaver over i Flygtningenævnet og Udlændingenævnet. Er ministeren ikke nervøs for, at vi med det her udmærkede forslag kommer endnu længere væk fra det, som var Venstres valgløfte?

Kl. 13:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 13:20

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Der er jo ingen tvivl om, at sagsbehandlingstiderne skal ned, men man bliver jo nok også nødt til at se det i lyset af det store antal af asylansøgere, som vi jo så i 2014 og 2015. Nu har vi så set en markant nedgang i 2016, og det må alt andet lige lette opgaverne i nævnet.

Kl. 13:21

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 13:21

Mattias Tesfaye (S):

Ja, det er klart. Det er en ekstraordinær situation, og det er selvfølgelig svært at forudse. Men er det regeringens politik og ambition, at vi skal ned på en sagsbehandlingstid på 3 måneder i begge instanser for en normal asylansøgning?

Kl. 13:21

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 13:21

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det er helt bestemt ambitionen, at sagsbehandlingstiderne skal sættes væsentligt ned, og jeg så meget gerne, at vi ramte et mål på omkring de 3 måneder. Det tror jeg ville være godt for alle. Men vi har været i en ekstraordinær situation her, og det er klart, at det har været en stor belastning også for nævnet.

Kl. 13:21

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak.

Med disse oplysende bemærkninger er punktet sådan set slut, da der ikke er flere, der ønsker ordet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:22

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde er i morgen, fredag den 13. januar 2017, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 13:22).